HALKIN SESİ 109

17 MAYIS 1977
250 KURUŞ

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

ECEVİT, 1 MAYIS KATLİAMININ TERTİPÇİLERİNİ HALKA AÇIKLAMALIDIR !

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, 7 Mayıs'taki İzmir mitingine gitmeden önce Cumhurbaşkanı Korutürk'le 1 Mayıs katliamı hakkında bir görüşme yaptı. Görüşmeden çıkarken Ecevit gazetecilere, "niteliği bakımından bütün açıklığı ile söyleme hakkını kendinde görmediği" bazı bilgileri Cumhurbaşkanına "arzettiğini" söyledi. (Cumhuriyet, 7 Mayıs) Korutürk ise Ecevit'in verdiği bilgileri Genelkurmay Başkanı Sancar'a ulaştıracağını ve tedbir alınmasını isteyeceğini belirtti.

CHP Genel Başkanının 1 Mayıs katliamı ile ilgili olarak bilgi vermesi gereken yeri yanlış seçtiği açıkça ortadadır. Ecevit'in başbakanlık yapmış ve iktidara aday bir siyaset adamı olarak 1 Mayıs katliamı hakkında birçok somut bilgiye sahip olması tabiidir. Ancak Korutürk'ün bu bilgilere ihtiyacı olduğu söylenemez. Çünkü bulunduğu mevki itibariyle çok daha fazlasını bildiği kesindir. Ecevit'in verdiği bilgilerin Sancar'ın bildiklerine bir katkıda bulunduğunu söylemek ise tamamen olanaksızdır. Ecevit'ten bilgi isteyen Korutürk ve Sancar değil, 40 milyon Türkiye halkıdır. Ecevit ise halka bilgi yerine, "sabır ve yüreğine taş basma" öğüdü veriyor.

Ecevit "bilgilerin niteliğinden" söz ediyor. Bir milli güvenlik sırrı mıdır bu? Evlatlarını kurşunlayan canileri halktan gizlemek kime hizmet ediyor ? Ecevit 1 Mayıs katliamının bir devlet sırrı olarak saklanmasına ortak olmamalıdır. Bu tutumun, kitle kırımcıları-nın, işkencecilerin ve tertipçilerin sırdaşı olmaktan başka bir anlamı yoktur. Bu tutumla halk canilerden korunamaz , tam tersine caniler halktan korunmuş olur.

Ecevit sözünü ettiği can güvenliğini böyle mi sağlayacak? "Kışkırtmadan arınmış bir ortamı" böyle mi yaratacak? Cellatları halka açıklamadığına göre Ecevit kimden hesap soracak? Bu hesaplar gizli mi görülecek? Şurası kesindir: Karanlık köşelerinde halka karşı tertipler tezgahlayan yarasaları ve mikropları ancak halkımız gün ışığına çıkarabilir. Devletin tepelerini tutmuş bir avuç zalimden ve işkenceciden ancak halka dayanılarak hesap sorulabilir. Ecevit tedbiri halkta aramadığına göre hangi güce dayanarak bunlardan hesap sormayı düşünüyor?

1 Mayıs katliamının sorumlularının "devlet içindeki" "bazı örgüt ve güçler" olduğunu bizzat Ecevit açıklıyor. Ecevit, "hükümetin bu güçlerden yararlanmaya çalıştığını" da belirtiyor. Kendisi tertipçilerin, işkenceci ve canilerin marifetinden yararlanmayacağını söylediğine göre, bu güçleri halka neden açıklamıyor? Niçin bunları ortadan kaldırmaktan, cezalandırmaktan değil de, "kontrol altına almak"tan sözediyor? Ecevit eli halkın kanına bulanmış canilerin gönlünü ederek, onları yumuşatarak mı "kontrol altına" alacak? Tam tersi olmasın. Çünkü Ecevit başbakanlığı sırasında da bir takım etkili güçlerden sözetmiş ve iktidarlarının sınırını bu güçlerin belirlediğini açıklamıştı. İşte, 1 Mayıs tertibinin sorumluları aynı güçlerdir. Ecevit'in şimdi halka açıklamaktan kaçındığı güçler, iktidarı sırasında ürkütmekten kaçındığı güçlerdir. Tertipçilere ve kitle kırımcılarına "güven" vererek halka güven verilemez. Halk düşmanları gizlenerek halka "huzur" getirilemez.

Ecevit'in süngeri elinden bıraktığını söylemesi için tam dört yıl geçmesi gerekti. Bu dört yıl içinde halkımızın uğradığı felaketlerin ve çektiği acının sorumluluğuna Ecevit de ortaktır. Ecevit'in süngeri işkencecilere ve tertipçilere cesaret vermiş, mesleklerini fütursuzca icra edebilmelerine olanak tanımış-tır. Canilerin sırrını saklamanın halka vereceği zararı görebilmek için dört yıl daha mı beklenmesi gerekiyor? Ecevit halkın yeni kitle kırımlarına ve işkencelere uğratılmasını istemiyorsa bir avuç eli kanlı zalimi halka açıkça bildirmelidir. Onlardan hesap soracağına halkı inandırmasının yolu budur.

Halkımız 1 Mayıs katliamının tertipçilerinden, bütün işkenceci ve katillerden hesap sorulmasını istiyor. Kendisini kurşunlayan, evlatlarına işkence yapan, kan döken karanlık elleri tanımak istiyor. Kimdir 1 Mayıs katliamının sorumluları? Halkımız bunları tek tek, isim isim bilmek istiyor. Nerededirler, hangi melanetin peşindedirler? Tertip hangi mekanizmada, nasıl tezgahlanmıştır? 40 milyon halk Ecevit'ten bu soruların cevabını gizlememesini istiyor. Ecevit bütün bildiklerini somut olarak halka açıklamalıdır. Şimdi çalışmalarına devam eden CHP araştırma komisyonu ulaştığı bilgileri, bir tekini bile gizlemeden halka sunmalıdır. Halka güven vermenin yolu budur!

Tertipçiler ve caniler hangi mevkide olurlarsa olsunlar peşlerini bırakmayacağız. 1 Mayıs katliamının tertipçi ve canileri mutlaka gün ışığına çıkarılacaktır. Halkımız cellatların yakasına mutlaka yapışacaktır. Halk düşmanları, halka hesap verecektir!

HALKIN SESİ

AMERİKAN UŞAĞI
MHP, AP, CGP'ye

RUS UŞAĞI
TİP'e

OY VERME HESAP SOR !

HALKIN SESİ

BAĞIMSIZLIK

141-142 kalksın
Emekçi halka düşünce ve örgütlenme özgürlüğü

"Hürriyetçi parlamenter demokratik düzen": Devlet ve siyaset adamlarının dillerinden düşürmedikleri bu sözün anlamı nedir acaba? Bugün Türkiye'de yarım düzineden fazla parti seçimlere giriyor. Kanunlara göre bütün bu partilerin istedikleri gibi konuşma, toplantı yapma, gazete çıkarma özgürlükleri vardır. Hatta söylediklerinden bir çoğunu radyodan duyurma hakkına da sahiptirler. Bu partilerin kullandıkları diğer bir özgürlük ise bütün Türkiye çapında il ve ilçe örgütleri kurabilme, kadın ve gençlik kolları örgütleyebilme özgürlüğüdür. Yani bu Partilerin hepsi de hem fikir hürriyetine hem de örgütlenme özgürlüğüne sahiptirler. Şüphesiz Türkiye'deki örgütler partilerden ibaret değildir. Başta Ordu, polis, jandarma, Milli Güvenlik Kurulu, Ticaret Odaları, Sanayi Odaları, İşadamları Derneği, İşverenler Sendikası olmak üzere sayısız örgüt etrafı kaplamıştır. Öte yandan birer zulüm ve işkence aleti olarak iş gören MİT ve Kontrgerilla da bu örgütlerle birlikte sayılmalıdır. Bu örgütler hem gizli kalmâ hem de bu "parlamenter demokratik düzeni" yıkmaya teşebbüs ettikleri gerekçesiyle yurttaşlara işkence yapma hürriyetine sahiptirler. Meslekleri cinayet işlemek olan Ülkü Ocakları gibi faşist dernekler, rüşvet ve kaçakçılık şebekeleri de birer örgüttür. Bunların çoğu devletin gözetimi altında faaliyet göstermektedir. Türkiye'nin dört senede bir seçimle oluşan bir de parlamentosu olduğuna göre "demokratik düzen" manzarası tamamdır.

Ancak bu "hürriyetçi parlamenter demokratik düzen"in küçük bir eksikliği vardır: bu düzende 40 milyon emekçinin düşünce ve örgütlenme özgürlüğü ortadan kaldırılmıştır. Emekçi halkın bu özgürlükleri, kendileri dişlerinden tırnaklarına kadar örgütlü olanlar tarafından yokedilmiştir. Bunu kanuna da bağlamışlardır. Bu kanunların adı 141 ve 142' inci maddelerdir. 40 yıl önce faşist Mussolini İtalyasının Ceza kanunlarından tercüme edilerek aldıkları bu maddeleri hakim sınıflar halkın her türlü mücadelesinin karşısına dikmektedirler. Parlamentonun kapısı bu maddelere dayanılarak proletarya partisine kapalı tutuluyor. Bugün de yarım düzine parti seçimlere girebiliyor ama Türkiye işçi ve köylülerinin devrimci partisi yasal olarak halka seslenemiyor. Birçok devrimci, gizli örgüt kurdukları gerekçesiyle işkenceye uğratılmış ve 141' inci maddeye göre yıllar süren hapis cezalarına çarptırılmıştır. Emekçilerin bir dernek kurarak kendi menfaatleri için ortak bir mücadele yürütmeleri, devrimci bir sendika çalışması yapmaları bile ağır baskıları göze almayı gerektiriyor. Böyle derneklerin kapatılması valilerin dillerinin ucundaki bir söze bağlıdır. Şimdiye kadar birçok dernek valiler tarafından kapatılmış ve yöneticileri hakkında 141 ve 142'nci maddelere göre davalar açılmıştır. Devrimci fikirlerin savunulması, bu amaçla gazete ve dergi çıkarılması da belalı bir iştir Türkiye'de. Kitaplar yasaklanmakta, dergiler toplatılmakta, yazıişleri müdürleri hapse atılmaktadır.

İşte "hürriyetçi parlamenter demokratik düzen"in ikinci yüzü de budur. Yani bir tarafta emperyalistlerin para babalarının, toprak ağalarının halkı ezme ve sömürme özgürlüğü, istedikleri gibi konuşma, yazma ve yaşama özgürlüğü ; öbür tarafta ağzı ve eli bağlanmaya çalışılan 40 milyon halk için düşünce yasağı, konuşma yasağı, örgütlenme yasağı ! Hakim sınıfların halk üzerinde diktatörlük uygulama hakkı sınırsızdır. Bu hak kanunlarla, orduyla, polisle, cezaevi ve katliamla korunmuştur. Fakat bir avuç sömürücü ve zalim üzerinde halkın demokratik iktidarını savunmak yasaktır. Bu amaçla örgütlenmek gene kanunla, orduyla, jandarmayla, polisle, zındanla yasaklanmıştır.

141 ve 142'nci maddeler kaldırılmalıdır! Bu halkımızın en güçlü bir isteğidir. "Kahrolsun faşizm" diye haykıran kitleler, devrimci fikirler için, işçi ve köylülerin devrimci partisi için özgürlük istiyor. Bu maddeler halkımızın mücadelesiyle tarihe gömülecektir. Bu mücadele demokrasi mücadelemizin önemli bir parçasıdır.

141 ve 142'nci maddelerin kaldırılması yerine bazı değişikliklerle varlığını sürdürmesini veya onların yerine düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne sınır getiren yeni maddeler konmasını halkımız kabul etmeyecektir. Halkın düşünce ve örgütlenme özgürlüğü önünde en küçük bir engel istemiyoruz. Bu ülkenin gerçek sahibi 40 milyon emekçidir. Her konuda söz ve karar sahibi işçiler, köylüler, bütün halkımız olmalıdır. Proletarya önderliğinde demokratik halk iktidarı bunu tamamen gerçekleştirecektir.

Düşünce özgürlüğünün özü proletarya diktatörlüğünü yani bugün işçi-köylü ittifakı temelinde demokratik halk iktidarını savunabilme özgürlüğüdür. Örgütlenme özgürlüğünün özü, demokratik halk iktidarı için mücadele eden devrimci partinin yasal olarak örgütlenebilme özgürlüğüdür. Bunlara sınır getiren hiç bir değişiklik gerçek düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü sağlayamaz. Bir aldatmacadan öteye gidemez.

"Hürriyetçi parlamenter demokratik düzen" gibi bir aldatmaca sözü daha var: "İleri demokratik düzen". Bu sözü revizyonistler ge-

«Halk düşmanlarına oy vermiyeceğiz hesap soracağız»

Gaziantep'in Araban ilçesindeki bir sömürücüyü size tanıtmak istiyoruz . Adı Ali Hoca'dır. Ali Hoca ağalara uşaklık yapmaktadır. Bu ağalar, köyümüzde 9 bin dönüm toprak ekiyorlar. Bunların adı Yiğit ailesidir. Bir diğer ağa da Güven Partisi milletvekili İmam Hüseyin İncioğlu'dur. Bu ağa 8500 dönüm arazi sahibidir. Bu arazilerin hepsi hazine malıdır. Bu araziler sadece Araban Ovasında, Terbizek köyünde olanıdır.

Bütün Araban Ovası 3 büyük ağa tarafından paylaşılmıştır. Bu ağalar, İncioğlu, Yiğitler ve Cengiz Gökçek'tir. Bunların toplam 75 bin dönümden fazla toprağı vardır. Ovada yaşayan binlerce köylü bu ağaların baskı ve zulmü altındadır.

İşte bu Ali Hoca Araban'da AP ilçe başkanıdır. Ali Hoca köylüleri "size yol, su, elektrik getireceğiz" diye kandırmakta, onlardan para toplamaktadır. Fakat bunların hiç biri olmamaktadır. Ali Hoca böylelikle faşist ve gerici partilere oy toplamak istiyor. Ama artık onun yalanlarına kanmayacağız. Oylarımızı, halkımızı ezen, memleketimizi Amerika'ya, Rusya'ya satan partilere vermeyeceğiz.

Ne Amerika Ne Rusya Ne de Ağalık!

GAZİANTEP'TEN
Terbizek köylüleri

SEÇİMDE NE YAPMALIYIZ ?

HALKIN SESİ'NİN KİTAPÇIĞI ÇIKTI !

HALKIN SESİ HAFTALIK SİYASİ DERGİ/ SAHİBİ : HÜSEYİN KARANLIK/ SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI/ YÖNETİM YERİ : KLODFARER CADDESİ 38/1, DİVANYOLU-İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ : PK. 1103 KARAKÖY-İSTANBUL
BASKI : DAILY NEWS/ YAYIN İLANLARI : 200 TL / GENEL DAĞITIM : TÜR-DA/ ANKARA DAĞITIM : FİKRİ NİGİŞ/

veleyip duruyor. Rus sosyal-emperyalistleri nin beşinci kollarının amacı halkımızı aldatmaktır. Revizyonistler 141-142'nci maddelerin kalkması için halkımızın yürüttüğü mücadeleye sahtekarca sahip çıkmaya çalışıyorlar. İşçilerin ağızlarını açmalarını dahi önlemek için fabrikalarda ispiyon şebekeleri örgütleyenler, işçilerin başına İGD'li beslemeleri jandarma dikenler ne yüzle düşünce özgürlüğünden sözediyorlar? 12 Mart kliğinden de hızlı devrim düşmanlığı yapanlar da gene revizyonistlerdir. Ortam hazırlayarak bizzat suç ortaklığı yaptıkları 1 Mayıs katliamından sonra komünizm düşmanlığı kampanyasını daha da azgınlaştırmışlardır. Her taşın altında "maocu" arayanlar, devrimci işçileri patronlara ihbar ederek işten attıranlar mı bize özgürlük getirecek? Onlar özgürlüklerin ve halkın can düşmanlarıdır. Ağızlarını şapırdatarak "maocu kanı içmekten" sözeden revizyonistler Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi üzerinde koyu bir yasak uygulayacaklarını açıkça göstermektedirler. Onlar, işçilerin ve köylülerin üzerinde karanlık bir sosyal-faşist diktatörlük peşindedirler. Revizyonistler "ileri demokratik düzen" gibi süslü sözlerle gerçek niyetlerini gizleyemezler. Onlar 141-142 'nci maddelerin en hızlı savunucularıdır. 141-142 neyi yasaklıyorsa onlar da bunu yasaklamak peşindedirler. Proletarya diktatörlüğünü savunmayı ve bu uğurda örgütlenmeyi daha şimdiden önlemeye çalışmaktadırlar. Çünkü devrim onları da ezecektir. Bütün sömürücü ve zalimler gibi onlar da devrimin hedeflerinden biridir.

Proletarya önderliğinde halkımız en geniş demokrasiyi sağlamak, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü gerçekleştirmek için kararlılıkla mücadele edecektir.

Ankara-Tuzluçayır

«Ben olsam Rusya ile anlaşma imzalamam!»

● Muhabirimiz Ankara'nın Tuzluçayır mahallesinde ev kadını Saadet Yelken ile seçimlerle ilgili bir konuşma yaptı. Saadet Yelken muhabirimizin sorularını şöyle cevapladı:

Halkın Sesi: Dergimiz oy verme çağrısı yapabileceği parti için üç şart ileri sürdü. Biz Amerika ve Rusya'dan bağımsız bir Türkiye; toprak ağalarının topraklarının köylüye dağıtılmasını; düşünce ve örgütlenme özgürlüğü, işkenceci ve katillerden hesap sorulmasını istiyoruz. Bunlara ne dersiniz?

S. Yelken: Üçüne de katılıyorum. Toprak en büyük istek. Baskı altında yaşaya yaşaya bıktık, özgürlük istiyoruz. Pahalılık arttıkça herkes köye gidecek, toprak yok. Kangal ailesinin uçsuz bucaksız toprağı var. Ekinini biçtirir, davarını otlatır, azık vermez halka. Eskiden yanında ırgatlık yaptırır, tahıl verirdi. Şimdi biçer-döver geldi, o da kalmadı. İstediği şeyi yaptırır köylüye. En büyük hıncım ağalara. Ağaların dahbesi herkesten büyük. Karşı çıkarsan ya vurur, ya toprağını elinden alır, açından öldürür.

Yazın tütün ekilir, hepsi Türkiye' de işlenmez. Biz kilosunu elli beş liradan veririz, yabancı sigara olarak paketi onbeş liradan dışardan alırız. Alüminyum Türkiye'de işlenmez, ufacık bir tenceyi pahalıya alırız. Haşhaş ekildiydi müsaade edilmedi şimdi ilaç dışardan geliyor, kırk lira, kırkbeş liralacımızı kendimiz yapardık, haşhaşı serbest bıraksalardı. Amerika'yla, Rusya'yla ilişkiler bizi sömürüyor. Onlarla anlaşmalar bize baskı getiriyor, zulüm getiriyor. MC sırtını Amerika'dan sonra Rusya'ya da dayıyor. Ben olsam Rusya'yla anlaşma imzalamam. Zaten sömürüyor bizi. Bir insanda yarı can kaldıktan sonra onu da teslim edemez ki. Zararın neresinden dönülse kâr. Bu anlaşmaya karşıyım.

Oy vereceğim partiden bunları istiyorum. Yerine getirmezse bir daha ona vermem.

Halkın Sesi: Başka söyleyeceğiniz bir şey var mı?

S. Yelken: Devrimciler arasında ikilik kalksın. Bütün devrimci kardeştir. Bu ikilik ortadan kalkarsa halkın size bağlılığı artacaktır. Hepiniz birleşin. Devrimci gençler arasında küfürleşmeyi ve saldırıları ayıplıyorum. Bunlara son verilmesini istiyorum.

NATO toplantısı ve Demirel-Carter görüşmesi

Geçtiğimiz hafta Londra'da NATO zirve toplantısı yapıldı. Toplantıya katılan Başbakan Süleyman Demirel, ABD Başkanı Carter 'la da bir görüşme yaptı.

NATO toplantısının gündemi, artan Sovyet yayılmacılığının ve askeri baskısının doğurduğu sorunlar ve Avrupa'nın güvenliğiydi. Bu arada çeşitli NATO ülkeleri arasındaki anlaşmazlıklar da ele alındı. Amerika ve diğer NATO ülkeleri, özellikle Türkiye ile Yunanistan arasındaki anlaşmazlıkla rın, NATO'nun güneydoğu kanadını zaafa uğrattığı üzerinde durdular.

NATO ülkeleri Sovyetler Birliği'nin özellikle silahlanma alanında insiyatifi ele geçirdiğini belirttiler ve Avrupa üzerinde yoğunlaşan sosyal-emperyalist baskıya karşı Avrupa'nın güvenliğinin nasıl sağlanacağını tartıştılar. Avrupa ülkeleri, savunmalarını güçlendirmek amacıyla yeni girişimlerde bulunmak ihtiyacını dile getirdiler.

Demirel-Carter görüşmesine gelince, daha birkaç yıl öncesine kadar Amerikan emperyalistlerinin bir dediğini iki etmeyen Türkiye hakim sınıfları şimdi ona kafa tutabilmektedirler. Bazı gazeteler Demirel'in Carter'la görüşürken masaya yumruk vurduğunu bile yazdılar. Amerikan emperyalizmi artık masasına vurulabilecek bir duruma gelmiştir. Gerek NATO toplantısı gerekse Demirel Carter görüşmesinin bir kere daha ortaya koyduğu gerçek budur. Öte yandan, Amerikancı partiler dahi oy toplamak için Amerika' ya karşı çıkıyor görünmenin yararını içindedirler. Çünkü halkımızın Amerikan emperyalistlerine karşı otuz yıldır yürüttüğü mücadele, onun ipliğini pazara çıkartmıştır.

Demirel NATO toplantısında ve Carter'la görüşmesinde Amerika' nın Türkiye'ye uyguladığı silah ambargosunu kaldırmadığı takdirde, Türkiye'nin NATO içindeki durumunu tekrar gözden geçireceğini de vurguladı. Yine Demirel, Carter'a Rusya'nın Akdeniz' deki emellerinden söz ederek, Amerika Türkiye'yi desteklemediği takdirde Boğazları Rus savaş gemilerine açık tutacağını ima etti. Bütün bunlar Türkiye için daha bü - yük tehlikenin nereden geldiğini açıkça ortaya koymaktadır. Amerikan emperyalizminin gerilediği şartlarda Rusya onun yerini almak için büyük bir çaba harcamaktadır. Türkiye hakim sınıfları ise Rusya'nın yurdumuz üzerindeki ağır baskıları karşısında boyun eğmektedirler.

Demirel, NATO zirvesinde Amerikan silah ambargosunun yurdumuzun savunma gücünü zaafa uğrattığını belirtmiş, aynı zamanda NATO'ya ve Amerikan emperyalistlerine sırt dayamaya devam etmek niyetinde olduğunu ifade etmiştir. Türkiye'nin yurt savunmasını kendi gücüne dayanarak gerçekleştirebileceği açıkça ortadadır. Halkımız iki süper devletten birine sırt dayayan bir Türkiye değil, kendi ayakları üzerinde duran bir Türkiye istiyor. Yurdumuzda tek bir yabancı asker istemiyoruz. Amerikan emperyalistleriyle yapılan ikili anlaşmalar kaldırılmalı, Amerikan üslerine el konmalı, bunlar yurt savunmasının hizmetine sokulmalıdır. Amerikan emperyalizminin ordu üzerindeki denetimiyle her alanda mücadele edilmelidir. Türkiye, halkın silahlanmasına ve öz kaynaklarımıza dayanan bir savunma anlayışını benimsemelidir. Türkiye Rusya'dan gelecek bir saldırıya ancak böyle bir savunma anlayışıyla karşı koyabilir. Bağımsızlığı kazanıp korumak ancak böyle bir savunma anlayışıyla mümkündür.

SALDIRGANLIK ÇÖKÜŞE GİDEN

DERGİMİZİ SATAN DEVRİMCİLERE SALDIRAN POLİS KANUNSUZLUK İÇİNDEDİR

● Bazı şehirlerde polis dergimizin 1 Mayıs Katliamının tertipçilerini açıklayan sayısını satan devrimcilere saldırmış, karakollara götürerek çeşitli baskılara uğratmıştır.

● İstanbul'da 10 Mayıs günü Karaköy iskelesinde dergimizin 107'nci sayısını satan 9 devrimci 12 Mart işkencecilerinden Uğur Gür ve emrindeki çok sayıda polisin tabanca tehdidiyle birinci şubeye götürüldüler. Polisler devrimcilere ağır hakaretlerde bulundular ve bir gece hücrede tuttular. Polisler devrimcileri tekme ve tokatla dövdüler. Gözaltına alınanlar ertesi gün savcılıkta serbest bırakıldılar. Hatırlanacağı gibi dergimizin 107'inci sayısında açıkladığımız işkenceciler listesinde Uğur Gür'ün de adı bulunmaktadı.

● Gaziantep'te Garajlar semtinde Halkın Sesi satan bir grup devrimciye polisler coplarla saldırdılar. Daha sonra Düztepe-Yavuzlar semtinde satış yapan bir devrimci polis tarafından karakola götürüldü. Polis bu arkadaşı iki gün gözaltında tuttu ve dövdü.

● 5 Mayıs günü İzmir'in Çay Mahallesinde dergi satan devrimciler de polisin saldırısına uğradılar. Önce Çay Mahallesi karakoluna, daha sonra Birinci Şubeye götürülen arkadaşlara polis hakaretlerde bulundu. 12 Mart döneminin işkencecilerinden başkomiser Muhlis Zincibi bir devrimcinin boğazına sarılarak, onu öldürmekle tehdit etti. Polis dergilere el koydu.

● Ankara'da ise dergimizi satanlar faşistlerin saldırısına uğradı. Faşistler devrimcilerin girdikleri evin sahibini polise ihbar ettiler. Polis bu evi aradı, ancak hiç bir şey bulamadı, dergilere el koydu.

Faşistler 1 Mayıs Katliamıyla ilgili gerçekleri açıklayan dergimize saldırmakla suçluluklarını daha çok ortaya koyuyorlar. Bütün bu saldırılar bizi katliamı bütün yönleriyle gün ışığına çıkarma çabasından alıkoyamayacaktır. Dergimizin satışını yapan devrimciler de bize yazdıkları mektuplarda hiç bir baskının kendilerini yıldıramayacağını, dergimizi halka ulaştırmak için bütün engelleri aşmaya kararlı olduklarını yazmaktadırlar.

Sabrı ve cesareti tükenen 12 Mart'çı

1 Mayıs tertibinden sonra umduğunu bulamayanlar arasında yalnız revizyonistler değil, bizzat tertipçilerin kendileri de bulunmaktadır. Katliamın bizzat 12 Mart kliğinin kiralık ajanları tarafından yürütüldüğünün ortaya çıkmasından sonra, umduğunu bulamayan 12 Martın karanlık güçleri bir müflisin kızgınlığı ile sağa sola tehditler savurmaktadırlar. Son Havadis gazetesinde "Denge-üçyıldız" imzasıyla yazı yazan 12 Martın işkencecibaşılarından Memduh Ünlütürk şöyle demektedir:

"1 Mayıs kanlı Taksim olaylarından sonra, bu cüretkar komünistlerin cinsi cibilliyeti ne olursa olsun, Türk devletinin çok güçlü olduğunu bilmeleri gerekir. Artık devletin de sabrı tükenmiştir. Bir gün dur diyecektir. Bu defa 1971 1973 darbesinden daha güçlüsünü indirecektir." (7.5.1977)

Darbe indirmeye çok meraklı olan Ünlütürk'ün sabrı tükenmiş. Tabii, bir insan bu kadar tecrit olursa, 12 Mart kliğinin düzenlediği kanlı tertipler halk tarafından bu kadar çabuk açığa çıkarılırsa, "işkencecilerden ve katillerden hesap sorulsun" diye haykıran halk kitleleri meydanları doldurursa, sabrı tükenir. Hatta sabrı tükenmekle kalmaz cesareti de tükenir. O zaman hesap verme korkusuyla çılgınlaşıp böyle tehditlerde bulunur.

Halkımızın elinden hiç bir cani kurtulamayacaktır!

1 Mayıs'ın ardından

Revizyonistlerin başlattığı devrim düşmanlığı kampanyası çöktü

Revizyonist sahtekarlıkların ve yalanların dünü bugüne uymuyor. 1 Mayıs'tan beri gerçekler sıkıştırdıkça, revizyonistler daha geri mevzilere sığınmak zorunda kaldı. Esasen onlar, her sahtekarlığa yelteni̇şlerinde kendilerini ele verdiler. 1 Mayıs katliamını takip eden ilk günlerde, "hükümetin ihmali ve polisin olaylardaki tavrı" üzerinde durmuşlardı. Revizyonistler, mitinge saldıran "hayalete" karşı, güya etkili tedbirin alınmadığını savunuyorlardı. Mesela Behice Boran revizyonisti 2 Mayıs tarihli demecinde, "Polisin müdahalesi olayları bastırma yönünde mi, yoksa büyültme yönünde mi bir sonuç vermiştir, o da üzerinde durulması gereken ikinci noktadır." diyordu. Görüldüğü gibi, Behice Boran revizyonisti tam anlamıyla tertipçileri kollayan bir şalı "komplo"nun üzerine kapatmaya çalışıyordu. Revizyonistler emekçi halkın gözünü hemencecik bağlayıp, fırsattan istifade devrimcileri ezebileceklerini zannettiler. Rus uşaklarının, 1 Mayıs'ın faili MC takviyeli 12 Mart'çılarla beraber yakaladıklarını sandıkları tarihi "moment" işte buydu.

Fakat halkımız, 12 Mart'ın iblisleriyle revizyonist suçortaklarının oyununu bozdu. Komplonun üstüne gerilmek istenen kara perde ilk günden yırtıldı. Çünkü, gerçek meydandaydı! 1 Mayıs alanındaydı, herkesin gözü önündeydi. Moskova radyosunun bültenlerinde satır satır Günaydın gazetesinin yalanları okundu. Ama aynı günlerde yüzlerce sıradan yurttaş ve emekçi, Günaydın'a Hürriyet'e, Politika'ya kendiliklerinden protesto yağdırıyordu. Hayalet umacısı tutunamadı.

Revizyonistler, 4 Mayıs'ta bir basın toplantısı yaptılar. Bu toplantıda beşinci kolun esas hedefi proleter devrimcilerdi. Bütün gayretleri Halkın Sesi'ni tertibe bulaştırabilmekti. Beşinci kolun şefi Mehmet Ertürk, "İşte!" deyip kimseye gösteremediği bir fotoğrafla cambazlık yapmasına rağmen bunu başaramadı. Biz Rus uşağı Mehmet Ertürk'ü iddiasını ispatlamaya çağırdık.

Revizyonistler 4 Mayıs toplantısında MC'yi de suçlar gözüktüler. Ama revizyonist beşinci kolun şefi Mehmet Ertürk, Demirel-Türkeşleri ve bilhassa 12 Mart'çıları incitmemek için itinayla konuşuyordu. "Maocu" düşmanlığı kampanyasıyla, birbirlerine ikramda kusur göstermeyenlerin titizliği içindeydi.

1 Mayıs katliamının üzerindeki sis bulutunun dağılmaya başlaması ve CHP'nin üstü kapalı da olsa tertipçileri hedef alması revizyonistlerin iyice köşeye sıkışmasına yol açtı. Artık sahtekarlığı bütünüyle "maocu" düşmanlığına dayandırmaya imkan kalmamıştı. Revizyonist beşinci kol yeni bir sahtekarlık manevrası başlattı. Şimdi bu manevranın malzemesi, "AP ve MHP'nin yakasına suçüstü yapıştık" sözleridir. Demirel teessüf duygularıyla, "şimdiye kadar maocular dediniz, ne oldu öyle!" karşılığını veriyor. Revizyonistlerin 1 Mayıs'tan beri kimin tarafından teşvik edildiği de ortaya çıkmış oluyor böylece!

Fakat bu manevradan hoşnut olmayan sadece Demirel değil. Bundan Yürüyüş revizyonistleri de üzüntü duyuyor. Kumda yürüyen kaz, şaşkın ördeğe dönmüşe benziyor. Komplonun açığa çıkarılması ve püskürtülmesi Yürüyüş revizyonistlerini kabak gibi ortada bıraktı. Komünizm düşmanlığı kampanyasında pek heveskar olan Yürüyüş revizyonistleri şimdi ortada yalnız kalmanın telaşı içinde "Neden vazgeçtiniz? Bizi neden yalnız bıraktınız?" diye ağlamaktadırlar. TİP revizyonistlerinin Yürüyüş dergisi 1 Mayıs tertibine "maocu" düşmanlığı yapmak için ayırdığı sayfalar dışında yer vermedi. Komünizm ve işçi düşmanlığı bunların ruhuna işlemiştir. İşçi sınıfının mücadelesi, halkımızın acısı bunların zerrece umurunda değildir.

Revizyonistlerin sahtekarlıkları çökmektedir. Bugüne kadarki gelişmelerde, proleter devrimcilerin halkla birleşen doğru ve kararlı tutumları tayin edici oldu. Revizyonistler hâlâ 12 Mart'ın karanlık güçlerini gizlemeye çalışarak, suçortaklıklarını da unutturabileceklerini umuyorlar. Yetmiş türlü sahtekarlığa da başvursalar bunu başaramayacaklar. Faillerin tırnaklarından kanlar damlarken, suçortağı revizyonistlerin halkımızı aldatması mümkün değildir.

TÜTÜNCÜ

GÜÇLERİN TABİATIDIR

Sonu gelen başıbozuk: HALKIN KURTULUŞU

"Halkın Kurtuluşçusu" olduğunu söyleyen bazı kimseler Ankara'da Sümer Sokakta bir kahvede dergimizi satan devrimcilere saldırdılar. Ankara Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi (ADMMA) öğrencisi Muhittin adlı bir kışkırtıcı saldırıda özellikle başı çekiyordu. Bu saldırgan dergimizi satan bir arkadaşı "bir daha Halkın Sesi' ne isim göndermeyin" diye tehdit etti. Daha sonra bir grup kafadarı ile birlikte arkadaşımıza saldırdı. Halkın Kurtuluşçuları bir müddet sonra yeniden saldırıya geçtikle-rinde Muhittin, "benim adımı da dergiye yazın" diye bağırıyordu. Kahvede bulunanlar saldırganlara karşı çıktı. Birçok kimse bu saldırıların provokatörlerin işi olduğunu ve bunların devrimcilikle bir ilgilerinin olmadığını belirtti.

Yine Ankara'da Seyranbağları Halkevi'nde 1 Mayıs katliamı ile ilgili bir tartışma toplantısında Halkın Kurtuluşçuları, olay çıkartmaya ve toplantıyı dağıtmaya çalıştılar. Halkın Kurtuluşçuları, Halkevindeki devrimcilere, "bundan sonra size hiç bir yerde dergi sattırmayacağız kafanızı ezeceğiz" diye tehditler savurdular. Bunların tutumları orada bulunanların tepkisiyle karşılaştı. Halkın Kurtuluşçuları sessizce defolup gittiler.

Ankara'da Tuna Kız Yurdunda ise Halkın Kurtuluşçusu iki kişi kendilerini eleştiren bir kız öğrenciyi tehdit ettiler. Siyasal Bilgiler Fakültesi Yurdunda Halkın Kurtuluşçuları dergimizin satışını engellemeye çalışıyorlar. Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde ise Halkın Kurtuluşu taraftarı bazıları "bu okuldan PDA'cıları atacağız" diyorlar.

Geçen hafta dergimiz devrimcilere sattırmaya kalkışan, silah çeken kışkırtıcılardan ikisinin adını açıklamıştı. Şimdi bir kere daha açıklıyoruz: halkın saflarına sızmış olan, devrimcilere zorbalık uygulamaya kalkışan böyle sokak kabadayılarını, provokatörleri ve kendini bilmezleri halkımıza tanıtmaya devam edeceğiz. Bunları halka tanıtmaktan bizi hiç bir saldırı ve tehdit alıkoyamayacaktır. "Kol kırılır yen içinde kalır" anlayışıyla bunların açıklanmasını istemeyenler büyük hata içindedirler. Bu tutum halkın bağrında parazitlerin, mikropların ve provokatörlerin yaşamasından başka bir şeye hizmet etmez. Böylelerini gizlemek polisi gizlemekle birdir. Çünkü bu provokasyon ve saldırıları düzenleyenler ya bizzat polisin kendisi veya kullandığı aletlerdir.

Bugüne kadar Proleter Devrimci Aydınlık'ı İşçi-Köylü gazetesini, Aydınlık ve Halkın Sesi dergilerini sattırmamayı deneyenler çok oldu. En başta revizyonistler olmak üzere her türden oportünist, devrimci fikirlerin halka ulaşmasını önlemeye çalıştı. Fakat saldırılar bu fikirlerin her seferinde daha geniş kitlelere yayılmasından başka bir sonuç vermedi. Bugüne kadar yıkılmakta olan her oportünist klik yaşama umudunu proleter devrimcilere saldırmakta aradı. Ama bunlardan hiç biri yıkılmaktan kurtulamadı. Bugün saldırganlığı seçenler geçmişe bir göz atsınlar: Proleter devrimcilerin sokak kabadayılığına boyun eğdiklerine hiç rastlayabilecekler mi?

Dünkü saldırganlar, en sonunda işkencecibaşı Faik Türün'ün ayaklarına kapanmış veya İ. Bilen revizyonistlerinin eli sopalı beslemesi olmuştur. Bu tarihi dersi hiç kimse unutmamalıdır.

Leyla Cümbüş'ün duruşması başladı

Üç ay kadar önce Askeri Mahkeme tarafından tutuklanan Halkın Sesi Yazı İşleri Müdürü Leyla Cümbüş'ün duruşması 10 Mayıs günü yapıldı. 3'üncü Kolordu Komutanlığında yapılan duruşmada mahkeme heyetinde Albay Naci Gür, Binbaşı Metin Yurdabak ve Yüzbaşı M. Nedim Satır bulunuyorlardı. Bilindiği gibi Naci Gür ve Metin Yurdabak 12 Mart döneminin sıkıyönetim savcılarındandır.

Duruşmada Avukat Kemal Kumkumoğlu söz alarak kendisinin İstanbul Barosu Yönetim Kurulu tarafından bugün kamuoyuna mal olmuş bulunan Askeri Mahkemelerin yetki sorunlarını ele almak ve bu konudaki haklı itirazı Baro adına dile getirmek üzere görevlendirildiğini açıkladı ve Askeri Mahkemelerin basın mensuplarını yargılamasının demokratik hukuk ilkelerine uygun düşmediğini belirtti.

Avukatlardan Mehmet Cengiz ve Atilla Uğur ise savcı tarafından tayin olunan bilirkişi Duygun Yarsuvat'ın tarafsız olmadığını belirterek bununla ilgili belge ve dökümanları geniş bir şekilde mahkemeye sunacaklarını söylediler.

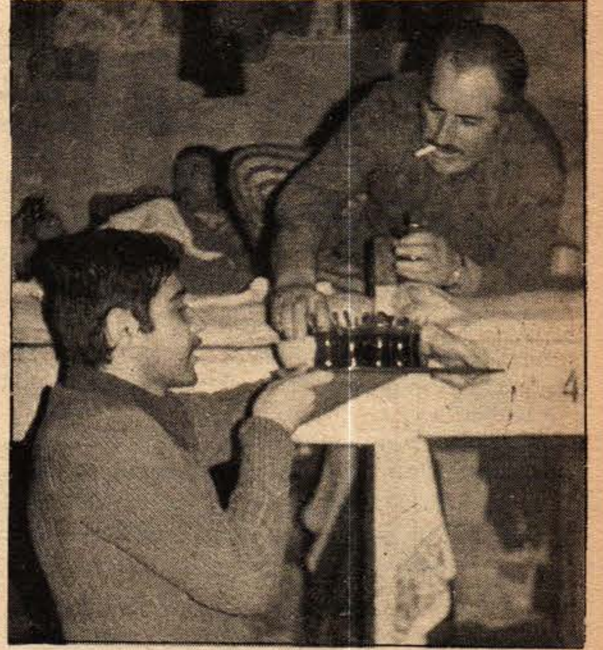
Leyla Cümbüş ise sorgusunda kendisinin Askeri Mahkemede yargılanmasının özel bir baskı niteliği taşıdığını belirtti. Arkadaşımız diğer gazetelerde de yer alan Avrupa İnsan Hakları Komisyonu raporunu yayınlamanın orduya hakaret ve suç olamayacağını söyledi. HALKIN SESİ'nin Kıbrıs sorununun tüm Kıbrıs halkının ve bölge halklarının yararına olarak hiç bir dış müdahale olmaksızın barışçı yollarla çözümlenmesi gerektiğini savunduğunu açıkladı. Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahaleye devam etmesinin ülkemizi iki süper devlet karşısında zayıf düşürdüğünü ve dünyada yalnız kalmasına yol açtığını belirten Cümbüş, bu durumun ülkemizi iki süper devletin çatışma alanına çektiğini ve bundan en fazla Sovyet sosyal-emperyalizminin yararlandığını söyledi.

Duruşmada sanık, sanık avukatları ve askeri savcının tahliye isteminde bulunmasına rağmen, mahkeme heyeti tutuklamanın devamına karar verdi. Duruşma 24 Mayıs gününe ertelendi.

DÜZELTME

- Geçen hafta dergimizde adını açıkladığımız kışkırtıcı Metin Peker'in devrimcilere Seyranbağları'nda yapılan saldırıda değil, Kızılay dakinde yer aldığı bildirilmektedir. Hatırlanacağı gibi Metin Peker yanındaki bir grupla birlikte Devrimci Liseliler Birliği Başkanına saldırmıştı.
- Dergimizin 10 Mayıs tarihli 108'inci sayısının 6 ve 7'nci sayfalarında yayınladığımız fotoğrafların sırasında bir karışıklık olmuştur. 2 numaralı resimle 7 numaralı resim yer değiştirecektir. Okuyucularımızdan düzeltmelerini dileriz.

Kızkardeşi Dilek, devrimci şehit Tamer Saatçioğlu'nu anlatıyor:

Tamer Saatçioğlu Toptaşı Cezaevi'nde çay dağıtırken (Ocak 1976)

1953 Kasım ayında doğmuş, ilkokulu Anadolu'nun çeşitli illerinde okumuş ve İstanbul'a gelmişti. Okulda çalışkan, başarılı ve çevresiyle yakından ilgilenen bir öğrenci olarak tanınırdı. Orta ve liseyi başarılı bir öğrenci olarak bitirdi. Bir sene aradan sonra İTÜ mimarlık mühendislik fakültesine kayıt oldu.

Yüksek öğrenimi sırasında ilk olarak öğrenci hareketlerine katılmış ve ön saflarda mücadele etmeye başlamıştı. Kısa bir zamanda İTÜ öğrencilerinin sevgisini kazanmayı başarmıştı.

Tamer, öğrencilerin kitle örgütü olan İYÖKD'te çalıştığı dönemlerde, henüz maceracı görüşlerin etkisini üzerinden atamamıştı. İYÖKD içindeki saflaşmada maceracılığa karşı açılan mücadelede Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin yanında ilk olarak yer alanlardan biri oldu. Ve çevresine doğru fikirleri kavratabilmek için çok çalıştı.

Tamer bir yandan İTÜ'de mücadele verirken diğer yandan fabrikalarda mücadele eden işçilerin yardımına koşmayı ihmal etmedi. O birçok grevde işçilerin yanında faşistlere ve polise karşı yiğitçe mücadele etti. Bu mücadelede daha fazla olgunlaştı ve üzerindeki maceracı izleri silmeye çalıştı.

5 Kasım 1975'te faşistler İTÜ'ye saldırınca, okuluna sahip çıkan bir devrimci olduğu için polis tarafından 1'inci şubeye götürüldü. Daha sonra DGM kararı ile tutuklanarak Toptaşı Cezaevine gönderildi. Cezaevinde kaldığı 6 ay içinde arkadaşları ve diğer tutuklular içinde örnek bir kişi olarak saygınlık kazandı. O sıralarda Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini inceledi. O hapishaneden çıktıktan sonra şunu soruyordu: "Biz Aydınlık ve Halkın Sesi'nden neden ayrıyız?". O, hapishanede Mao Zedung'un fikirlerini ülkemizde gerçekten savunanların kimler olduğunu görmüştü. Ve Militan Gençlik'in proleter devrimcilerle birleşmesini yürekten arzuluyordu. Ölümüne kadar bu mesele için mücadeleyi elden bırakmadı.

Tamer hapishaneden çıktıktan sonra İTÜ'den ayrılmış ve bütün gününü devrimci mücadeleye ayırmıştı. Devrimci bir fedakarlıkla iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı ön saflarda mücadele etti. Ve bunun için emperyalist uşaklarının pusu sunda şehit düştü. O, gitti ama bugün onun fedakarlığı, kararlılığı ve devrime olan inancı hepimizin gönlünde yaşamaktadır. Anısı bize güç vermektedir.

TERTİBE AL
SORUMLULUKTA

Bir hafta aradan sonra nihayet çıkabilen Halkın Kurtuluşu'nun 55'inci sayısı tekke şeflerinin sorumluluktan kaçabilmek için öne sürdükleri mazeretlerle dolup taşıyor. Şöyle yazıyorlar:

"1 Mayıs günü uygulanan provokasyonun uzun vadeli, ince bir şekilde hazırlanmış planlı bir tertip olduğu anlaşılmaktadır."

"1 Mayıs tarihinden çok önce hazırlanan katliamın bir grubun katılıp katılmamasıyla değişebileceğini söylemek tam da MC'nin suçunu yumuşatma çabasıdır."

"Proleter devrimciler tek tek dahi miting alanında bulunmasalar veya oraya yaklaşmasalar da çıkarılacak olayların sorumlusu olarak kim gösterilecekti? Halkın Sesi'nin oportünist şefleri revizyonistlerin ve faşistlerin kime saldıracaklarını bilmemekte midir?"

7 Mayıs'ta yayınladıkları bir bildiride ise Halkın Kurtuluşçuları şöyle yazmışlardı:

"Alanın içine sızan bir ajan her an alandaki herhangi bir sürtüşmeyi bahane ederek silahını ateşleyebilir ve DİSK yönetiminin yardımıyla suç 'maocuların' olabilir."

Halkın Kurtuluşu 1 Mayıs'ta "uzun vadeli" hazırlığa dayanan bir tertip tezgahladığını nihayet kabul ediyor. Ama ne zaman? Tertip başarıya ulaştıktan, ve bizzat Halkın Kurtuluşu'nun ve kendi deyimleriyle "kardeşleri" Halkın Yolu ve Halkın Birliği 'nin tekke şefleri tertibe alet olduktan sonra.

Tertibe göz göre göre alet oldular

Üçlü Oportünist Blokun tekke şefleri tertibi önceden gördüler mi? Görmedik diyemezler. Bilmiyorduk diyemezler. Çünkü tertip bağıra bağıra geldi ve kendilerine defalarca anlattık. Halkın Kurtuluşu şimdi tertibin planlı olduğunu ispatlamak için Tercüman gazetesinden alıntılar yapıyor. Bu yazılar Tercüman'da 1 Mayıs'tan önce çıktı. Marifet onu zamanında görmektir. Her şey olup bittikten sonra HALKIN SESİ'nden kopya çekerek getirdiğin delillerle suçunu örtemezsin. Bırakalım bütün bunları. 1 Mayıs'tan önce Üçlü Oportünist Blokun tekke şeflerini uyarabilmek için başvurmadığımız yol, harcamadığımız çaba kalmadı. Tek tek arayarak, toplantılara katılarak bunları girdikleri provokasyon yolundan döndürmeye çalıştık. Peşlerine takıldıkları devrimcileri uyarmayı 1 Mayıs öncesi çalışmamızın merkezi haline getirdik. Ancak tekke şefleri bütün bu çabalarımızı baltalamak için ellerinden geleni yaptılar. Proleter devrimcilerden kaçtılar, tabandaki devrimcilerin bizimle tartışmasını yasakladılar.

Bütün bunları inkâr edebilir misiniz? Edemezsiniz. Öyleyse tertibe bilerek alet oldunuz. Gerçekler bu kadar açıkken papaz Gapon rolü oynadığınızı nasıl inkar edebilirsiniz? Provokatör diye Üçlü Oportünist Blokun tekke şeflerine denmeyecek de kime denecek?

Bütün bunlardan sonra Halkın Kurtuluşu kendisine "proleter devrimci" adını takmakta hâlâ ısrar ediyor. Buna kim inanır? Neden inansın? Proleter devrimci demek tekke şefi demek değildir. Proleter devrimcilikle, hakim sınıfların kanlı tertiplerinin peşinden tıpış tıpış ve bilerek sürüklenmenin ne ilgisi var? Proleter devrimcilik gemiyi kayalıklara çarptırmadan götürmek, sınıfa ve halka badireli günlerde önderlik etmektir. En basit bir sınavda, bir mitingde bile kadrolara ve kitlelere önderlik edemeyenlerin kendi yakalarına taktıkları 'madalya bir gazoz kapağıdır.' Üçlü Oportünist Blokun tekke şefleri bu gazoz kapağı ile devrimcileri artık aldatamayacaklardır.

Üçlü blok alet olmasaydı tertip gerçekleşemezdi

"Biz böyle yapmasak da katliam olacaktı". "Bir ajan her an... silahını ateşleyebilir" di. 12 Mart kliğinin ve MC'nin bir ajana oynatabileceği rolü biz zat üstlendiklerinin bundan daha açık bir itirafı olabilir mi? "Biz ajan rolü oynamasaydık, hakim sınıflar bir başkasını nasıl olsa bulurlardı. 'Biz yaptık başkasını aramalarına lüzum kalmadı". İşte Halkın Kurtuluşu'nun savunması budur.

Halkın Kurtuluşu'nun savunması kabul edilseydi, kendini temize çıkaramayacak tek bir provokatör kalmazdı. Papaz Gapon şöyle bir savunma yaparak paçayı sıyırabilir miydi: "Ben işçileri aldatıp Çarın silahlarının önüne götürmeseydim de, Çar yine işçilere ateş açabilirdi. Benim yerime başka bir ajan bulabilirdi. Zaten Çar işçileri birçok defa kurşunlamadı mı? Biz yapınca mı suç oluyor yani?"

Halkın Kurtuluşu'nun tekke şefleri nasıl bir tertibe alet olduklarını hâlâ kavrayabilmiş değillerdir. Üçlü Oportünist Blok tertibe alet olmasaydı, 1 Mayıs katliamı gerçekleştirilemezdi. Çünkü 12 Mart kliğinin bütün hesapları Üçlü Oportünist Blokun 1 Mayıs mitingine ayrı olarak gelmesine göre yapılmıştı.

1 Mayıs tertibinin üç bacağı vardır. Katil, ortam ve alet. 12 Mart kliğinin katilleri zaten işbaşındadır. Ortam ise, "maocu-leninci" çatışması yaygarasıyla hazırlandı. Daha 25 Şubat'ta Milliyet gazetesinde Aytekin Yıldız imzasıyla yayınlanan polis raporu, komünizm düşmanlığı kampanyasını hızlandırmanın ilk işaretini verdi. Özellikle, proleter devrimcileri hedef alan bu rapor, o sırada bir takım gazetelerde ve köşe yazılarında yankılandı. HALKIN SESİ bunun bir tertip hazırlığı olduğuna o zamandan dikkati çekti ve herkesi uyardı. Daha sonraki dönem boyunca gerici basında "solcular çatışıyor, çatışacak" propagandası hızlanarak sürdürüldü. 12 Mart kliği kanlı tertibini 1 Mayıs'ta yapmaya karar verince, katliamın açık işaretleri gazetelerde boy gösterdi. Ortam hazırlama çabaları devrimci katletmeye kadar vardı. İstanbul'da Sadık Canarslan ve İzmir'de İdris Türkoğlu 1 Mayıs' tan hemen önce katledildi. Revizyonistler tertibe ortam hazırlamada 12 Mart kliğine en büyük yardımı yaptılar. Gerici gazetelerin yaygarasına bu azılı komünizm düşmanları da "maocuları ezeceğiz" tehditleriyle katıldılar. Saldırılar planladıklarını açıkladılar. Ancak hazırlanan bombaya "maocu" kisvesi altında bir de fitil gerekiyordu. Tertibin başarısı Üçlü Blokun 1 Mayıs mitingine ayrı olarak gelmesine bağlıydı. Tercüman gazetesi bir yandan komünizm düşmanlığı kampanyasını hızlandırırken bir yandan da Üçlü Blokun oportünist şeflerini işte bunu sağlamak için "haydi aslanlarım" diye pohpohluyordu. Üçlü Blokun ortam yaratmaya hizmet eden çığırtkanlığı da burada önemle belirtilmelidir.

Oportünist şefler halka karşı bir nebze sorumluluk duysalardı, kanlı tertibin bir ayağı boşta kalacak ve tepetaklak yuvarlanacaktı. Caniler halkın kanını dökme cesaretini bulamayacaklardı. Oportünist şefler blok oluşturup katılmak yerine, herkesin kendi örgütü ve fabrikasıyla katılmasını savunsalardı; kitlelerden korkacak yerde, onbinlerce işçiyle birleşmeye çalışsalardı; karamsarlığa kapılmak yerine devrime inansalardı; tekkeyi ayakta tutmak için yüksek perdeden keskinlik edebiyatı yapmak yerine, faşizmi ve revizyonizmi tecrit eden bir siyaset izleselerdi; yani kulaklarını proleter devrimcilere tıkamak yerine doğru çizgiyi benimseselerdi 12 Mart kliğinin eli boş kalacaktı.

Halkın Kurtuluşu, revizyonistler ortam hazırlamasaldı, "bu provokasyon büyük ihtimalle gerçekleşmeyebilirdi" diyor. Neredeyse 'faşistler tezgahlamasa provokasyon olmazdı' diyecekler. Halkın Kurtuluşu şefleri, revizyonistleri hiç bir zaman sınıf düşmanı olarak görmemişler, daima onların bir parçası olarak hareket etmişlerdir. Şimdi de tertibi boşa çıkarma sorumluluğunu onlardan beklemektedirler. Ya sizin sorumluluğunuz? Kendine "proleter devrimciyim" diyenin görevi "revizyonistlerin ve faşistlerin tertiplerini boşa çıkartmak değil midir? Ama Halkın Kurtuluşu şeflerinde devrimcilik ne gezer? Sorumsuzluğun zirvesinden revizyonistlere sorumluluk dağıtıyorlar. Evet revizyonistler ortam hazırlamasalardı tertip gerçekleşmezdi. Ancak Halkın Kurtuluşu şefleri bunu söylemeden önce kendi suçlarının hesabını vermelidirler.

Şöyle de katılsalar, böyle de katılsalar sonuç değişmezmiş! Pekala sizin şu Türkiye sınıflar tablosundaki yeriniz ve rolünüz nedir? İşte bunlar öyle bir "proleter devrimci" harekettirler ki, işçi sınıfının hafızasından yıllarca silinmeyecek bir olayda, pratik mücadelede sıfır olduklarını ispatlamaya çalışırlar. Şimdi, "biz neyiz ki, bizim böyle bir olayda hükmümüz mü olur" diye ağlamalarının ve bir hiç, cansız bir varlık olduklarını ispatlamaya çalışmalarının sebebi omuzlarındaki ağır sorumluluktan kaçmak istemeleridir.

Halkın Kurtuluşu şefleri teslimiyetçi ve kaderci burjuva ideolojisine sahiptirler. Hakim sınıfları kadiri mutlak görmektedirler. Onlara göre herkes, ipleri hakim sınıfların elinde bulunan kuklalardır. Onlara göre sınıf mücadelesi, hakim sınıflar tarafından çizilen bir kadere uygun olarak oynanan,başı ve sonu belli bir filmdir.

Bütün bunlardan sonra Halkın Kurtuluşu, "Bütün devrimciler ve Yurtseverler Yeni Tertip ve Saldırılara Karşı Uyanık Olmalıdır" başlıklı bir de yazı yayınlamış. Sanki tertipten kaçınmanın, onu boşa çıkarmanın imkansız olduğunu iddia edenler Halkın Kurtuluşu şefleri değildir. Ne yaparsak yapalım gerçekleşecekse tertibe karşı uyanık olmanın ne anlamı var? Halkın Kurtuluşu'nun sesi, ordu geçtikten sonra çalınan bir borazana benziyor. Aslında şöyle yazsalar gerçekten uyarıcı olurdu: "Bütün Devrimciler ve Yurtseverler Alet Olacağımız Yeni Tertiplere Karşı Uyanık Olmalıdır". Çünkü Halkın Kurtuluşu tertiplere alet olan eylem çizgisinden zerrece dönüş yapmış değildir. Bu kafada gittiği takdirde halka yeni ve daha büyük zararlar vermesi kaçınılmazdır.

Halkın Kurtuluşu'nun müthiş ifşaatı

Halkın Kurtuluşu şöyle yazıyor:

"Halkın Sesi dergisi proleter devrimcileri mitinge katılmaya çalıştıkları için suçlarken kendi yüzünü örtmeye çalışmaktadır. Halkın Sesi kendi flaması altında mitingde gözükmemesine rağmen birkaç kitle derneğinin flaması altında mitingde yer alıp almadığı açıklamaya muhtaç bir sorudur. Proleter devrimciler daha Tarlabaşı yolu üzerindeyken, miting alanında özellikle Cumhuriyet caddesi yakınında 'Ne Amerika Ne Rusya' sloganını bağıranlar kimlerdi? Polisler mi, ajan provokatörler mi, yoksa başkaları mı? Geçelim!"

Hayır geçmeyelim. Proleter devrimcilerin mitinge nasıl katıldıkları ve ne yaptıkları Halkın Kurtuluşu'nun sandığı gibi açıklanmaya muhtaç değildir. Evet, biz mitinge çalıştığımız fabrikalarla ve üyesi olduğumuz kitle örgütleriyle birlikte katıldık ve "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye" sloganını attık. Böyle yapacağımızı ve Üçlü Oportünist Blokun tekke şeflerine kendilerinin de böyle yapmaları gerektiğini defalarca söyledik. Aynı zamanda mitingten bir gün önce yaptığımız basın toplantısında da açıkladık. 1 Mayıs tarihli Milliyet, proleter devrimcilerin mitinge katılacaklarının haberin başlığında verdi. Biz tutumumuzu mitingten hemen sonra yaptığımız ikinci bir basın toplantısında tekrar ortaya koyduk ve 1 Mayıs'tan sadece iki gün sonra çıkan 107'nci sayımızda yazdık. İşte bu sebeplerle Halkın Kurtuluşu'nun ifşaatlarının beş paralık bir değeri yoktur. Biz Üçlü Oportünist Blokun tekke

T OLANLAR KAÇAMAZLAR

fleri değiliz. Söylediğimizi yaparız ve yaptığımı-ı sorumluluğunu taşırız. Proleter devrimciler kit lerle etle tırnak gibidir. Ne bizim mitinge katıl - amızı kimse önleyebilir, ne de Türkiye'nin 40 mil n halkının en temel talebi olan "Ne Amerika Ne ısya" sloganı yasaklanabilir. Proleter devrimci - rin siyasetini ve eylem çizgisini ise, ne faşistler : de revizyonistler tertiplerine alet edemezler.Biz ıt Halkın Kurtuluşu, ifşaat merakına düşerek yaz klarıyla bu gerçeklere şahitlik yapmaktadır. An - ık Üçlü Oportünist Blok kanlı tertibe alet olurken, itingin devrimci bir eylem haline gelmesini de ılemiştir. Halkın Kurtuluşu aslında bunu da itiraf liyor.

Halkın Kurtuluşu : «Vallahi Billahi biz bağırmadık»

Üçlü Oportünist Blokun tekke şefleri ne yapmış-ırdır? Halkın Kurtuluşu'ndan öğrenelim: Onlar saldırganın kendileri olmayacağını kesinlikle be - rtmişler ve miting sırasındaki davranışlarıyla bu ı kanıtlamışlar ". Bunu, "Saraçhane'ye gelir - en. sadece 'Yaşasın 1 Mayıs, İşçiler Birleşin atil İktidar, Genel Grev Hakkımız, Referandum akkımız Söke Söke Alırız' sloganlarıyla yürüye - ek" başarmışlar (Halkın Kurtuluşu'nun 7 Mayıs ta ihli Vatan gazetesinde çıkan ilanı, altını biz çiz - ik). Demek ki, "sadece" bu sloganlarla yürüdünüz. ani "Ne Amerika Ne Rusya" sloganını atmadınız. Vallaha billaha atmadık" : İşte Halkın Kurtuluşu'-ın söylemek istediği budur. Halkın Kurtuluşu "Ne merika Ne Rusya" sloganını atmayı bir suç, bir rovokasyon olarak gördüğünü defalarca ortaya oyuyor ve böyle bir "suç" işlemediğini ispatlamak in bin dereden su getiriyor.

Halkın Kurtuluşu şöyle diyor: "BURADA BİR IOKTA SON DERECE ÖNEMLİDİR VE 'MAOCU - AR' MİTİNGİ BASTI DEMAGOJİSİNİ YERLE BİR TMEKTEDİR. Biz korteje DİSK görevlileri ile ya-ılan bir konuşma ve anlaşma sonucunda katıldık. ıundan sonra engellenmeyeceğimizi düşündük"Hal-ın Kurtuluşu Üçlü Oportünist Blokun devrimcilik ddialarını bizzat kendi elleriyle yerle bir ettiğini üyük harflerle ilan ediyor. Burada "önemli olan ir nokta" varsa o da oportünist üçlünün revizyo - ıistlerle anlaşması ve onlara içten bir güven duy - luğunu kendi ağzıyla itiraf etmesidir. Pekala, sizin "sosyal-faşistler" diye bağırmalarınız ne oldu? Hiç olmazsa gene 55'inci sayınızda yazdığınız şu sa ırlardan utanın: "Revizyonistler,... 'güvenlik ted-ırlerini' sadece devrimcileri ve yurtseverleri ez-ıek için almışlardı. Tek amaçları ülkemizin kapı-arını efendileri Rusya'ya açmak olanların ... on - arca kişinin öldürülmesi bu ihanet çeteleri için iç de önemli değildi". Ama siz gene de "engellen-ıeyeceğinizi düşündünüz". Niçin? Bu sorunun ce-abı pazarlığınızda yatıyor. Siz yurtseverlik üze - inden, "Ne Amerika Ne Rusya" sloganı üzerinden azarlık yaptınız. Yoksa tek amacı "devrimcileri e yurtseverleri ezmek" olanlara nasıl güvenebilir liniz?

Halkın Kurtuluşu, revizyonistlerle yaptıkları bu anlaşmaya "Kurtuluş" çuları şahit gösteriyor. Da-vulcunun şahidi zurnacı olur Halkın Kurtuluşu, 'Kurtuluş" grubunun revizyonistler tarafından ken-di bloklarının önüne "500-700 metre"lik bir tampon bölge yaratmak üzere yerleştirildiğini söylüyor. A-ma aynı zamanda "provokatörlerin ateşine en ma-ruz kalan gruplardan biri" gibi ünvanlar vererek ona yaltaklanıyor. Revizyonistlerle anlaşanların va racağı yer revizyonizmin eli sopalı fedailerinin ya-nıdır. Halkın Kurtuluşu battıkça çamura sarılmak zorunda kalıyor.

Şimdi meselenin özüne gelelim; revizyonistlerin izniyle ve Ne Amerika Ne Rusya sloganından vaz - geçip revizyonistlerin yasaklamadığı sloganlarla ka tılacağınıza göre mitinge niçin ayrı geldiniz?"Bağım sız siyaset" diye tepindiğiniz şeyi, daha Saraçhane ye gelmeden revizyonistlerin ayakları altına kolay-ca serdiğinize göre neyin peşindesiniz? Sizi tertibe sürükleyen iki şey kalıyor: Tekkecilik ve içinizdeki provokatörler. Tekke flamasının ucunu gösterebil - mek için her şeyi feda etmeye hazır şefler 1 Mayıs ta provokatörlerle kolkola yürümekten kendilerini alamamışlardır. Bugüne kadar bu daima böyle ol - muştur. Tekkesini halkın menfaatlerinin üstünde tu tanlar yıkılmamak için provokatörleri bağırlarında gizlemişler ve onların marifetinden medet ummuş-lardır. Provokatörler ise tekkelerde elverişli bir barınak ve tekke şeflerinin şahsında iyi bir alet bul muşlardır.

Korku ve kuyrukçuluk

Halkın Kurtuluşu şefleri alet oldukları tertibin verdiği korkuyla müttefik aramaya çıkmışlardır. İlk akıllarına gelen ise CHP olmuştur Nitekim dergi - lerinin son sayısında sık sık saldırıların CHP' ye kadar uzanacağından dem vurmaktadırlar. Bildiri - lerinde ise CHP'yi açıkça yardıma çağırmaktadır - lar. Ancak dergilerine 15 gün ara verince bir sayı önce neler yazdıklarını unutmuş olacaklar. Halkın Kurtuluşu şefleri CHP'ye karşı ölçüsüz küfür ve saldırıyı devrimciliklerinin bir ölçüsü kabul etmiş-lerdir. 54'üncü sayılarında Ecevit'ten şöyle sözedi yorlar: "O, dökülen kanlarımızın temiz kızılıyla yükseklerde dalgalanan devrimci bayrağımıza ça - mur atabilir mi?" Ama bunları söyledikleri gün - ler geride kaldı. O zaman ortalık süt limandı. Şim-di ise, kendi söylediklerine göre, "azgın bir faşist terör başlamıştır". Artık bayraklarını Ecevit ' in ayaklarının altına serebilirler. Halkın Kurtuluşu şeflerinin esas siyaseti kuyrukçuluktur. CHP'ye karşı hırçın saldırıları aslında bu gerçeği gizle - mek içindir. Sınıf mücadelesi ne zaman şiddetle - nirse, bunlar CHP'nin eteklerine gizlenmek üzere yerlere kapanmaktadırlar.

Halkın Kurtuluşu şeflerinin halkla ilgileri ve ger çeklere dayanan bir siyasetleri yoktur. Sınıfa ve kendilerine güvenleri sıfırdır ve hakim sınıfları gözlerinde sürekli büyütmektedirler. Bu sebeple ba şından beri faşizmin gerilediğini görememekte ve kanlı terör propagandası yapmaktadırlar. Faşizmin tırmandığı teorisini bir türlü terkedememişlerdir. Her an kaçmaya hazır beklemelerinin temelinde bu karamsarlık ideolojisi yatmaktadır. Halkın Kurtu - luşu şeflerinin ideolojisi TİP oportünizminden kay naklanır. Bu sebeple "faşizm gelir" teorisini sü - rekli yaşatmaktadırlar. Onların dergi sayfaların - daki keskinliği mezarlıktan geçerken ıslık çalan bir çocuğun davranışıdır. İçlerindeki korkuyu kendi gürültüleriyle bastırmaya çalışmaktadırlar. Yaptık-ları kanlı terör propagandasından en fazla kendile - ri etkilenmektedir. Nitekim 1 Mayıs katliamı üze - rine "ha geldi ha gelecek" diye bekledikleri kanlı terörün başladığını düşünerek paniğe kapılmışlar - dır. Halkın Kurtuluşu şeflerinin terör ve baskıyı halkla birlikte göğüslemek diye bir sorunları yok - tur. Bu sebeple tam siper yatmışlar ve ortalığı kol lamaya başlamışlardır. İşte dergilerini matbaada bırakıp kaçmaları bu sıraya rastlıyor. Proleter dev rimciler revizyonist ve faşist saldırıyı ve komü-nizm düşmanlığı kampanyasını kararlılıkla göğüsle yince bunlar da başlarını siperlerinden kaldırarak ortalığı kolaçan etmişler ve dizlerine biraz derman geldiğini görmüşlerdir. Fakat siperden çıkar çık - maz ilk saldırdıkları gene proleter devrimci hare - ket olmuştur.

Fakat yaptıkları açıklamada dergilerini "teknik aksaklıklar" yüzünden çıkaramadıklarını söylüyor - lar. Yalan söylerken yüzünüz kızarmıyor mu? Hay di görmeyenleri ve bilmeyenleri aldattınız diyelim, matbaa işçilerinin yüzüne nasıl bakacaksınız?

Tertibin hiçbir bölümüne şal çekilemeyecektir

Şimdi katliamın baş sorumlusu faşistler, suç or tağı revizyonistler ve alet olan Üçlü Oportünist Blo kun tekke şefleri tertibin üzerine şal örtmeye çalı-şıyorlar. Üçlü Oportünist Blok, tertibin kendisini ilgilendiren bölümünü örtmek için yalandan, kuru sı kı tehditlerden ve saldırganlıktan medet umuyor. Dikkatleri başka noktalara ve özellikle geçmişe ait meselelere çekerek sorumluluğunu unutturmaya ça lışıyor. Düştüğü bataklıktan kurtulabilmek için her türlü pisliğe sarılıyor. Revizyonistlere ve faşistle-re bile elini uzatmaktan kaçınmayacağını ortaya koyuyor. Bazıları ise "şimdi sırası mı yüklenme - nin", "dar zamanlarında dokunmamak gerekir" di - yerek, Üçlü Blokun şeflerini korumaya çalışıyor. Bu tutum provokatörlerin gizlenmesinden başka bir şeye hizmet etmez. Tertibin hangi bölümü örtülür-se örtülsün şalın altında gizlenecek olan 12 Mart kli ğinin tertibi ve aletleridir. Tertibin herhangi bir bölümüne şal çekmeye çalışanlar devrimcileri po - listen değil, polisi devrimcilerden korumuş olurlar 12 Mart kliği ile gerçekten mücadeleden yana olan ve kanlı tertiplerin tekrarlanmasını istemeyen her kes 1 Mayıs katliamının bütün yönleriyle aydınla - tılması için mücadele edilmelidir.

Şunu açıkça ilan ediyoruz: Kimse tertibin hiç bir bölümünü gizleyemeyecektir. Buna izin vermeye - ceğiz!

19 Mayıs Türkiye gençliğine Kutlu olsun!

19 Mayıs 1919... Bu tarih halkımızın hafızasında önemli bir gün olarak yaşar. Bu gün, zırhlılarının namlularını İstanbul'un yaslı tepelerine doğrultan, Anadolu'yu işgal eden emperyalistlere karşı mücadelenin başlangıç noktasını sembolleştiren gündür. Bu tarihte Mustafa Kemal, Anadolu'da direnmeye başlayan millete önderlik etmek üzere Samsun'a ayak basmıştı. Bu tarihten sonra da emperyalizme karşı mücadelenin başına geçmiş, dağınık bir şekilde sürdürülen direnişi yurt çapında bir milli savaş haline getirmişti. Bu tarihten sonraki gelişmeler içinde İstanbul'daki işbirlikçi padişah hükümeti ile bağlar kesilmiş, onun emirlerine karşı gelinmiştir. Emperyalizme karşı direnme ruhuyla alınan bu cesur kararlar, milli kurtuluş savaşının en önemli dönüm noktalarından biridir.

19 Mayıs 1919'un milli direniş ruhu bugün de dayanılacak bir mirastır. İki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelesi veren halkımız geçmişteki mücadelelerden ilham alıyor. Sanılmasın ki, emperyalistler, revizyonistler, bir rüzgar estirdiler, ortalığa bir inkarcılık havası yaydılar diye halk o günleri unuttu. Sanılmasın ki, emperyalizme karşı mücadele azmimiz köreldi. Tam tersine, halkımız, milli kurtuluş savaşımızın mirasına sahip çıkarak, ona sımsıkı sarılarak iki süper devlete karşı milli bağımsızlık bayraklarını kaldırıyor.

Faşistler ve revizyonistler, milli kurtuluş savaşının mirasını ve Mustafa Kemal'i neden unutturmaya çalışıyorlar? Çünkü onlar emperyalizme karşı olan her şeyi yok etmeye çalışıyorlar. Feyzioğlu gibileri Mustafa Kemal'in milli kurtuluşçu yönünü unutturup onu bir simokin, gardrop ve silindir şapka düzeyine indirmeye çabalarken, faşistlerin bir bölümü ise Mustafa Kemal'i bütünüyle unutturmaya, hafızalardan silmeye, kötülemeye çalışıyorlar. Çünkü milli kurtuluş geleneklerinin yaşaması onları yakan bir ateş olmaktadır. Milli kahramanların halkın hafızasında canlı bir şekilde yaşaması onların işbirlikçi yüzünü açığa vurmaktadır.

Diğer yandan son yıllarda revizyonistler bir rüzgar estirdiler. Onlar, keskinlik ve inkarcılık modasını da körükleyerek milli kurtuluş savaşının değersizliğini ispatlamaya, Mustafa Kemal'in emperyalizme karşı mücadelesini karalamaya çalıştılar. Çünkü onların bütün amacı halkımızın milli bağımsızlık duygularını yok etmek ve böylece Brejnev'lerin yurdumuza girmesi için daha uygun bir ortam yaratmaktır.

Küçük burjuva inkarcı akımlar ise, modaya kapılan keskin tutumlarıyla bu inkarcılık furyasında öylesine hevesli davrandılar ki, revizyonistlerden ve faşistlerden daha ileri noktalara vardılar. Onlar Mustafa Kemal'e saldırırken malzemelerini doğrudan revizyonistlerden aldılar ve onun milli kurtuluşçu yönüne saldırmayı alışkanlık haline getirdiler. Milli Kurtuluş Savaşını inkar etmeye kalkışan, Mustafa Kemal'i komprador ilan eden görüşler yoğun bir ideolojik mücadele sonucu iflas etti. Ama bu sefer inkarcılık daha mahcup ve geri bir noktada sürdürülmektedir.

Geçen yılki 19 Mayıs töreninde bağımsızlık isteyen halk

Küçük burjuva inkarcı akımlar, her şeyin kendi arzularına göre olmasını istemektedirler. Onlar, milli kahramanları da, geçmişin mirasını da kendi keyiflerine göre tespit edebileceklerini düşünmektedirler. Onların tarihe ve halkın hafızasına kazınmış olan objektif gerçeği tespit etmek gibi bir çabaları yoktur. Üçlü Blokun bir ayağı olan Halkın Birliği dergisi şöyle yazıyor:

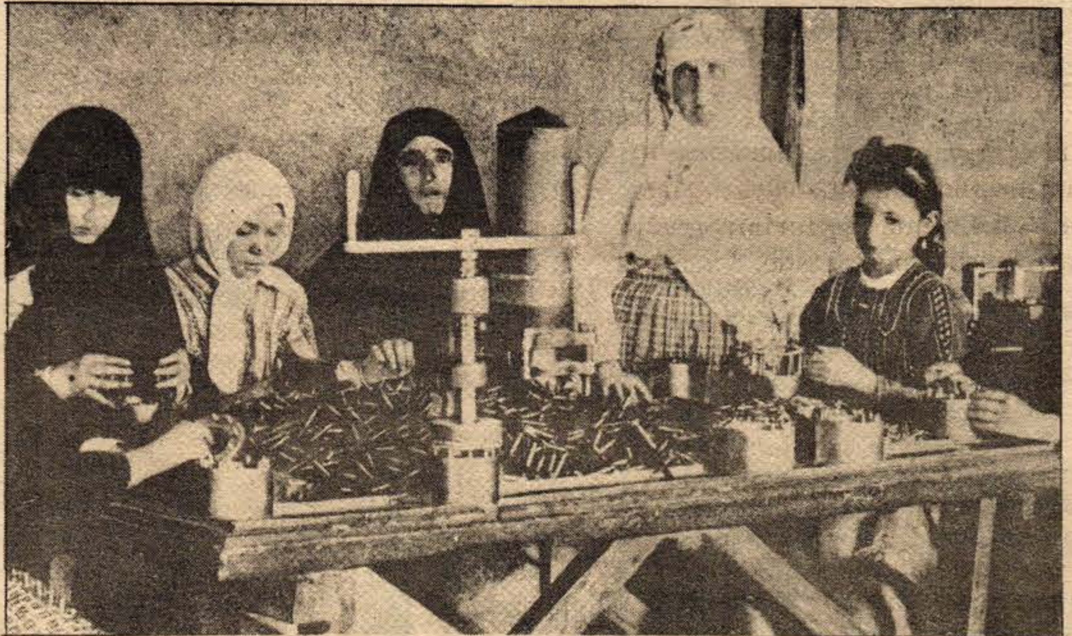
"Kemalizmin 'devrimci mirasını' var güçleriyle, göklere kaldıran oportünist baylar, 12 Mart döneminin terörüne karşı gelişen direniş ruhunda sahip çıkacak hiç bir yön bulamıyorlar."

Yani Mustafa Kemal'in mirasına sahip çıkmayın, milli kurtuluş savaşının mirasına sahip çıkmayın, 1971 maceracılığının mirasına sahip çıkın demek istiyor. Oysa bu bizim irademizle tespit edilebilecek bir olay değildir. Tarih bunu çoktan tespit etmiştir. Fransız tarihinde, burjuva devrimcisi Robespiyer ile bir Fransız anarşisti ne kadar kıyaslanabilirse, bizim tarihimizde de Mustafa Kemal ile bir maceracı ancak o kadar kıyaslanabilir. Çünkü herkes yaptığı işe göre değerlendirilir.

Mustafa Kemal'in önderlik ettiği milli Kurtuluş Savaşı yüz yıldır sürmekte olan Türkiye demokrasi mücadelesinin en önemli bir halkası olmuştur ve halkımızın önemli bir demokratik kazancı olarak ülkemizin ilerlemesine yol açmıştır. Bugün varolan demokratik kazançların önemli bir kısmı bu mücadelelerin ürünüdür. Mustafa Kemal'in hilafeti kaldırıp Cumhuriyeti ilan eden kararındaki cesaretin yüzde biri bugün keskinlik ve sahte kahramanlık yarışına çıkmış olan inkarcı şeflerde yoktur.

Proletarya, faşizmin, revizyonizmin ve inkarcılığın estirdiği rüzgarı defedecek ve tarihteki her olumlu mücadeleye ve şahsiyete sahip çıkacaktır. Proletarya, Mustafa Kemal'in emperyalizme karşı mücadelesini unutmayacak ve ona gereken değeri verecektir.

19 Mayıs bayramı, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği yok edilen, ama emperyalizme karşı mücadeleden asla vazgeçirilemeyen gençliğimize kutlu olsun!

Kadınıyla, erkeğiyle yediden yetmişe bütün halk Kurtuluş Savaşı'na katıldı. Resimde cepheye mermi hazırlayan kadınlar görülüyor.

1 Mayıs İşçi Bayramı Adana, İzmir, Maraş ve Trabzon'da yapılan toplantılarla kutlandı

Halk Tiyatrosu oyuncuları Adana Teksa işçileriyle halay çekiyor.

Adana'da 1 Mayıs akşamı Erciyes sinemasında "1 Mayıs İşçi Gecesi" düzenlendi. Geceye büyük çoğunluğu işçi olan bine yakın kişi katıldı. Salon "Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin-Aydınlık, Halkın Sesi", "Kıralım Revizyonist Zinciri, Sendikalar İşçinin", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye", "Yeni Çarlarla 'Dostluk ve İşbirliği' Anlaşmasına Hayır" pankartlarıyla donatılmıştı.

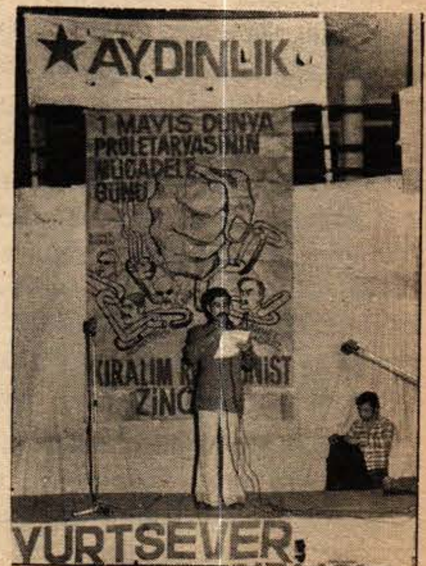
Gece, tertip komitesi adına Çitos-İş İkinci Başkanı İbrahim Gezer'in açış konuşmasıyla başladı. Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra Halkın Sesi adına bir devrimci söz aldı. Konuşmacı, bugün işçi sınıfı önündeki en büyük engelin revizyonizm olduğunu belirtti ve revizyonizme karşı mücadelenin önemini anlattı. Daha sonra Halk Tiyatrosu korosu 1 Mayıs marşını söyledi. Devrimci bir ozan da Dokuz Şehit'e Ağıt ile devrimci türküler söyledi. Bir işçi kendi yazdığı bir şiirini okudu. Gecenin sonunda Halk Tiyatrosu Profilo direnişini canlandıran bir oyun oynadı. Gece bağımsızlık andının içilmesiyle son buldu.

Adana'da yapılan işçi gecesinde bazı Halkın Kurtuluşu taraftarları geceyi baltalamak için çeşitli çabalara giriştiler. Herkes geceye biletle girerken, bunlar bilet almadan içeriye girmeye kalktılar. Dokuz Şehit'e Ağıt söylenirken de, saygısız ve çığırtkan tutumlarıyla geceyi sabote etmeye çalıştılar. Onların bu tutumları halkın tepkisine yol açtı. Halk ayağa kalkarak bunları susturmaya çalıştı. Baltalama çabaları sonucu halktan tecrit olduklarını gördüklerinden gece bitmeden salonu terketmek zorunda kaldılar.

Devrimciler 1 Mayıs'ı Trabzon'da da kutladılar. 1 Mayıs dolayısıyla düzenlenen toplantı saygı duruşuyla başladı. Toplantıda konuşan devrimciler 1 Mayıs'ın tarihi önemini belirttikten sonra bugün devrimcilerin önünde duran görevleri anlattılar. Kitlelerle birleşmenin ve proleter devrimci hareketin program ve siyasetlerini kitlelere götürmenin önemi üzerinde durdular. Devrimciler, bu 1 Mayıs'ın hatalarını yenme ve daha çok çalışma azimlerini arttırmada bir adım olması dileğinde bulundular.

İzmir'de de 1 Mayıs Yurtsever Sanatçılar Birliği Derneğinin düzenlediği bir geceyle kutlandı. Geceye büyük çoğunluğunu emekçilerin oluşturduğu 1500 kişi katıldı. Gecede Şah Turna devrimci türküler söyledi. Sarper Özsan yönetiminde Müjde ve Müjgan arkadaşlardan oluşan Devrimci Koro marşlar ve türkülerle geçeye katıldı. Halkın Sesi adına Coşkun Aytaç bir konuşma yaptı. Çeşitli kuruluşlardan ve devrimcilerden gelen mesajlar okundu.

1 Mayıs işçi bayramını kutlamak için Kahramanmaraş'ın Yürükselim mahallesinde de bir toplantı düzenlendi. Toplantıya 150'den fazla kişi katılda. Mao Zedung yoldaş ve devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra 1 Mayıs'ın bugünkü anlamı üzerine konuşmalar yapıldı. İşçi sınıfı içerisinde revizyonizme karşı mücadelenin önemi üzerinde duruldu. Şiirler okundu, marşlar söylendi.

Yurtsever Sanatçılar Birliği Derneği'nin İzmir'de düzenlediği 1 Mayıs gecesi

YURT DIŞINDA 1 MAYIS

Avrupa'nın çeşitli ülke ve şehirlerinde Türkiyeli proleter devrimciler, o ülkelerin Marksist-Leninist parti ve örgütleriyle omuz omuza 1 Mayıs gösterilerine ve yürüyüşlerine katıldılar.

Yıldız dergisi, 1 Mayısla ilgili olarak yayınladığı bültende şöyle diyor:

"55 yıl önce yurdumuzdan İngiliz ve Fransız emperyalistlerini kovan ve 30 yıldır ABD emperyalizmine karşı yiğit bir mücadele veren Türkiye halkı, Rus sosyal-emperyalizmine asla teslim olmayacaktır! O, bu kararlılığını İskenderun-Adana yürüyüşünde, Söke tarım işçilerinin grevinde, İstanbul mitinginde, Pazarcık köylülerinin toprak işgalinde, Ödemiş-İzmir yürüyüşünde ve nihayet 26 Mart'ta Stuttgart'ta "Yeni Rus Çarlarıyla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" toplantısıyla göstermiştir. Milli bağımsızlığına tutkun halkımız, Rus sosyal-emperyalistlerinin Türkiye üzerindeki karanlık emellerini boşa çıkarmaya ve Rusya ile her türlü işbirliği anlaşmasına karşı koymaya kararlıdır! Türkiye halkının geleceği parlaktır! Bağımsız ve demokratik Türkiye'yi mutlaka kuracağız!"

Köln Halk Birliği ise, yayınladığı 1 Mayıs çağrısında şunları belirtiyor:

Bugün ülkemizde işçiler genel grev hakkı, sendika seçme özgürlüğü, ücretlerinin artırılması ve daha iyi çalışma şartları istiyorlar. Köylüler toprak ve hürriyet istiyorlar. Gençlik öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği istiyor. Öğretmenler ve memurlar toplu sözleşmeli, grevli sendikal haklarını istiyorlar. Bütün Türkiye halkı, yurdumuz üzerinde hegemonya mücadelesini artıran Amerikan emperyalizmine ve özellikle Rus sosyal-emperyalizmine karşı milli bağımsızlığın kazanılması ve korunması için mücadele istiyor. İki süper devletin ülkemizdeki uşakları olan faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı gerçek demokrasi için mücadele istiyor. Yeni bir dünya savaşı tehlikesine karşı yurdumuzun öz kaynaklarına ve halkın genel silahlanmasına dayanan bir milli savunma siyasetinin izlenmesini istiyor. ...

Rusya ile işbirliği

Bu hafta çeşitli şehirler den anketimize katılan yurtseverler şunlardır:

İSTANBUL

Safraköy'den Seyfet - tin Geçkin(işçi), Zülküf Dursun(işçi), Sarfin Parlak(işçi), Efraim Kaya (işçi), Beşir Topal (işçi) Seymen Temiz (işçi), Metin Kurdoğlu (doktor), Avni Somuncu (işçi), İrfan Söyler (öğrenci), Mete Şaylaner (öğrenci), A Haydar Doğan (öğrenci), Mustafa Elçi (öğrenci), Bülent Küçüközen (öğrenci) Ahmet Şart (öğrenci) ve Beykoz'dan Şule Aşkın.

TUNCELİ

Pülümür'den Hulusi Anuk, Ali Musa ve arkadaşları, ayrıca Kadri Karagöz, Baki Çelik, Müslim Kılıç, Musa Şanlı , Himmet Şanlı, Mehmet Özmen,

Pülümür Kırmızıköprü Uzunevler İlkokulundan 30 öğrenci,

ELAZIĞ

İki devrimci assubay.

DENİZLİ

Çivril'den Osman Turgut, Hakkı Tuncer.

ÇANAKKALE

Biga'dan Mehmet Nazmi Özkalem (çiftçi-şoför)

ERZİNCAN

Kemah'ın Doğan köyünden Musa Ateş, Süleyman Demirbaş, Muzaffer Kundur, İsmail Güçlü, Ali Pekyürek, Ali Baştuğ, Ali Katılmış, Hüseyin Esen, Ahmet Üntekin, Ali Dindar, Mustafa Demirbaş, Hasan Kaçmaz, Aşur Erdoğu.

MUŞ

Varto'dan Gündüz Özer, Tuncay Özer (öğrenci), Ali Özer (işçi), Şükrü Akgül (işçi), Dela Özer (ev kadını), Resul Akgün (öğrenci), Suna Özer (öğrenci), Huriye Özer (ev kadını), Süleyman Özer.

BOLU

Düzce'den Selahattin Albayrak (öğrenci)

ZONGULDAK

Kozlu Lisesinden Rıdvan Selçuk, Ahmet Ala, Osman Güdük, Ali Selçuk, Ali Değirmenci, Coşkun Baykan, Muhsin Açar, İbrahim Görür, Nejat Uludüz, Cemal Yanar, Adem Konak, Kemal Akçan, Sadettin Çandarlı.

KIRKLARELİ

Çakıllı'dan Kazım Bulut, Yusuf Camdır (inşaat işçileri.).

MALATYA

Mehmet Temiz (öğrenci), Emir Ali Varlı (öğrenci), Hasan Çeri (işçi), Hüseyin Gürcan (öğrenci).

Arguvan'dan Abuzer Kaya, Celal Akkuş.

ADANA

Seyfettin Taş.

MARDİN

Kızıltepe'den Fethi Sönmez (öğretmen), İzzet Tuncer (öğretmen) , Hasan Hüseyin Kancar (öğretmen), Kerim Görün (öğretmen), Abdullah Feyzan (öğretmen), Sabahattin Küçük (öğretmen).

TRABZON

Erdoğan Gönüller (kitapçı), Selma Köktopal, Özer Ciravoğlu, Özgür Aydın Kıroğlu, Melike Aydemir.

ANTALYA

Döşemealtı'ndan Hasan Yılmaz, İbrahim Cingöz, Orhan Tekeli, İrfan Yılmaz ve 11 yurtsever işçi.

KAHRAMANMARAŞ

Cumhuriyet Ortaokulundan Azimet Boyacı, Alican Bozoğlu. Sadettin Aytaş (Sanat Lisesi öğrencisi). Fadime Kalan (öğrenci).

İzmitli devrimciler kampanya için 252 imza topladılar

İzmit'ten Halkın Yolu dergisinin görüşlerini benimsediklerini söyleyen bir grup devrimci halktan topladıkları Yeni Çarlarla "işbirliği" anlaşmasını protesto eden 252 imzayı dergimize yollamışlardır. Bu arkadaşlar, yazdıkları mektupta kampanyayı diğer dergilerle birlikte yürütmediğimiz için bizi eleştirmektedirler. Yürütülen kampanya kimsenin özel malı değildir. Yeni Çarların yurdumuz üzerindeki emellerine karşı durmak bütün halkın ve yurtseverlerin görevidir. Nitekim bu görevin sorumluluğunu duyan İzmitli arkadaşlar kampanyamıza katılmışlardır. Bundan sonra da Yeni Çarlara karşı çıkan herkesle omuz omuza olmaya devam edeceğiz.

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır " kampanyasına bu hafta elimize ulaşan 2042 imza ile toplam 53 468 imza gelmiş bulunuyor. 2 042 imzanın şehirlere göre dağılımı şöyledir:

İzmir 606, Tunceli 317, İzmit 252, Muğla 121, Hatay 114, Erzincan 90, Adana 81, Gaziantep 79 , Bursa 67, Ordu 50, Niğde 44, Ankara 42, Kırşehir 32, Sivas 40, İstanbul 22, Kahramanmaraş 21, Aydın 19, Antalya 15, Viyana (Avusturya) 14, Muş 10, Mardin 6.

İstanbul	6 911
Ankara	6 594
İzmir	5 028
Kahramanmaraş	4 522
Tunceli	4 135
Adana	3 888
Gaziantep	2 368
Sivas	2 096
Konya	1 355
Hatay	1 420
Manisa	1 285
Malatya	1 219
Erzincan	1 285
Bolu	888
Almanya	793
Muğla	782
Denizli	764
İçel	680
Trabzon	531
Diyarbakır	470
Antalya	417
Aydın	406
Amasya	393
Elazığ	364
Bursa	350
Zonguldak	324
İzmit	297
Balıkesir	295
Ordu	293
Tokat	229
Eskişehir	224
Kars	224
Isparta	195
Kayseri	183
Fransa	180
Afyon	174
Samsun	171
Uşak	159
Giresun	158
Gümüşhane	153
Van	151
Çanakkale	139
Çorum	131
İsviçre	119
Burdur	119
Çeşitli yerler	606
TOPLAM	53 468

Sahte TKP Türkiye'ye karşı Yeni Çarların sopasını sallıyor

Revizyonistler herkesi efendilerine boyun eğmesinin derecesine göre değerlendiriyorlar. Onların gözü Yeni Çarların menfaatinden başka bir şey görmüyor. Nitekim sahte TKP' nin "Bizim Radyo"su şöyle diyor:

"Gromiko'nun dediği gibi ilişkilerin gelişmesi için koşullar elverişlidir. Bugünkü uluslararası güç dengesi koşullarında ülkemizdeki egemen güçlerin bir bölümü emperyalizmin dayattığı (politikanın) dışına çıkabilir ve daha gerçekçi bir politika izleyebilir. Böyle bir politika sürekli kışkırtılan anti-Sovyetik soğuk harpten çok daha fazla ulusal çıkarlarımıza uygundur. .. Bugünkü hükümetin iki yönü vardır: Bir yönüyle ilişkileri geliştirirken, bir yanıyla da yayın organlarında, özellikle de TRT'deki ideolojik saldırılarla Türk-Sovyet ilişkilerine gölge düşürmektedir. " (15 Mart 1977 tarihli yayınından)

"Ancak Helsinki görüşmelerinin yarattığı yumuşama ortamı ülkemize de tesir etti. Gerek iç ve dış koşulların etkisi, gerek ağır ekonomik buhran yüzünden egemen güçlerin bir kesimi daha gerçekçi bir dış politika izlemeye yöneldiler. " (16 Mart tarihli yayından)

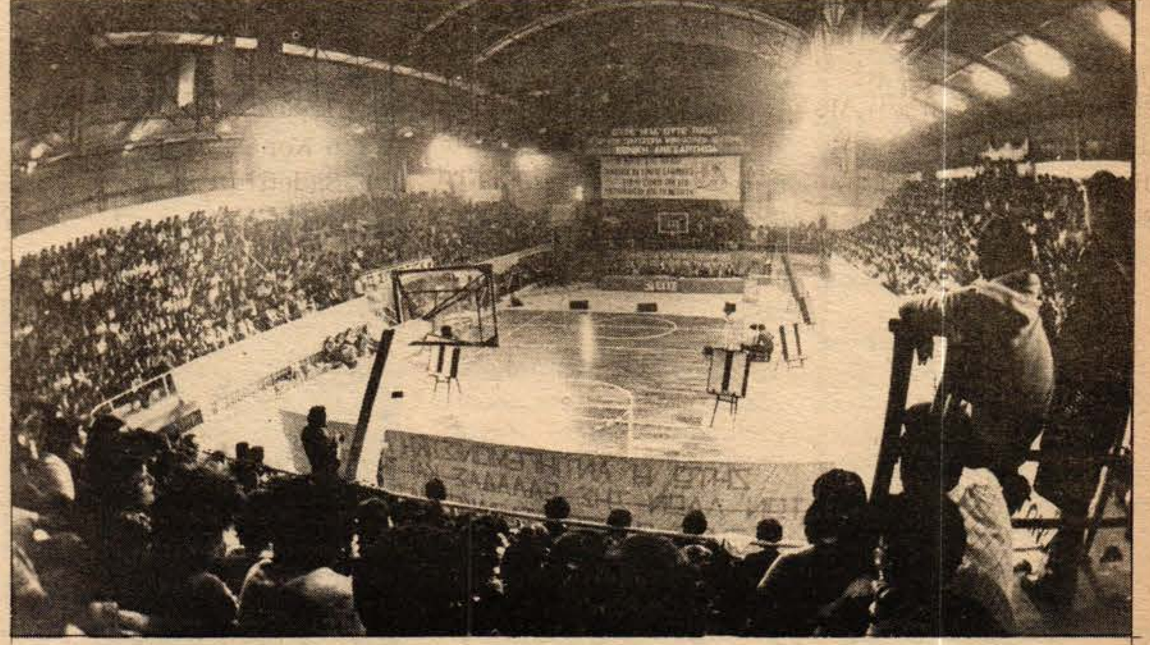
Sahte TKP Türkiye hakim sınıflarının Rusya'ya niçin boyun eğdiğini açıkça tespit etmektedir. "Uluslararası güç dengesi"nden Yeni Çarların Amerikan emperyalizmine karşı kazandığı insiyatifi anladıkları bellidir. Onlar Türkiye'ye boyun eğdirmek için Yeni Çarların sopasını sallayan vatan satıcılarıdır. Revizyonistler önümüzdeki dönemde Türkiye'nin daha büyük ekonomik güçlüklerle karşılaşacağını hesaplamaktadırlar. Onlar Türkiye hakim sınıflarının efendilerine daha çok boyun eğmesini sabırsızlıkla beklemektedirler. İşte revizyonistler muhtemel bir CHP iktidarından böyle bir boyun eğiş istemekte ve bunu sağlamak için çaba harcamaktadırlar. TKP' nin dilinde Rusya'ya boyun eğmenin adı ise "gerçekçi politika" dır. Bu "gerçekçi politika"nın, "ulusal çıkarlarımıza uygun" olduğu meselesine gelince: Sahte TKP' nin ne dediğini anlamak için "ulus" dediği her yere "sosyal-emperyalist Rusya" sözünü koymak yeterlidir.

anlaşmasına hayır!

YUNANİSTAN

EKKE'nin toplantısında Yeni Çarlar protesto edildi

Toplantıda dergimiz adına bir konuşma yapıldı

Yunanistan Devrimci Komünist Hareketi (EKKE)nin düzenlediği "Milli Bağımsızlık İçin Büyük Toplantı" 31 Mart günü Atina'da yapıldı. Spurtnik spor salonunda yapılan toplantıya dörtbini aşkın devrimci, yurtsever ve demokrat katıldı. Toplantıda iki süper devletin dünya hegemonyası için giriştiği rekabet teşhir edildi. Sosyal-emperyalistlerin Türkiye ve Yunanistan arasındaki anlaşmazlıkları körükleyerek savaş kışkırtıcılığı yaptığı belirtildi. Yunanistan'la Türkiye'nin dostluğunun önemi anlatıldı. İki ülke halklarının iki süper devlete özellikle de Sovyet sosyal-emperyalizmine, sahte Yunanistan "Komünist" Partisi ve sahte TKP'ye karşı mücadelesinin hayati önemi üzerinde duruldu. Konuşmacıların sözleri sık sık "Kahrolsun İki Süper Devlet ve işbirlikçileri", "Kahrolsun Savaş Kışkırtıcısı Sovyet sosyal-emperyalizmi", "İki süper devlet elinizi Kıbrıs'tan çekin", "Bağımsız Kıbrıs", "Yunanistan, Türkiye, Kıbrıs halkları bir olsun, iki süper devlet kahrolsun" sloganlarıyla kesildi.

Coşkun bir hava içinde geçen toplantıda Halkın Sesi adına Aydın Ömeroğlu bir konuşma yaptı. Ömeroğlu, konuşmasında Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkemiz üzerinde gittikçe artan etkinliğine işaret etti. Arkadaşlarımız sık sık coşkun alkışlarla ve enternasyonal dayanışma sloganlarıyla kesilen konuşmasına şöyle son verdi:

"Düşmanlarımız, sorunlarımız ortaktır. Halklarımız arasında yüzyıllara dayanan dostluk vardır. Biz bu dostluğa derinden inanıyoruz. Türkiye'nin iki milyetten halkı kardeş Yunan halkıyla savaş istemiyor, dostluk ve ülkelerimiz arasındaki anlaşmazlıkların barışçıl yoldan, hakkaniyet temelinde görüşmelerle çözümlenmesini istiyor. Kardeş Yunan halkının milli bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini Kıbrıs halkının tam hak eşitliğine dayanan, milli baskının son bulduğu, demokratik ve bağımsız Kıbrıs mücadelesini kararlılıkla destekliyor.

"Yaşasın Yunanistan ve Türkiye halklarının iki süper devlet ve uşaklarına karşı devrimci birliği!

"Yaşasın dünya halklarının devrimci birliği!"

Toplantıda Halkın Sesi'nin yürüttüğü "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına gönderilmek üzere bir karar alındı. Toplantıya katılanlar ayrıca Leyla Cümbüş, Kemal Doğan ve ülkemizdeki diğer siyasi tutukluların serbest bırakılmasını, yurtsever basına uygulanan baskılara son verilmesini isteyen bir karar kabul ettiler.

Yunan halkı kampanyamızı destekliyor

EKKE'nin "Milli Bağımsızlık İçin Büyük Toplantı"sında dörtbini aşkın devrimci yurtsever ve demokratın katıldığı toplantıda alınan karar:

"Türkiye halkının, SSCB ve Türkiye arasındaki 'dostluk' anlaşmasını yeren imza kampanyasını tamamen destekliyoruz.

"Bu şekilde komşu halkların bağımsızlığını savunduğumuza inanıyoruz. Buna paralel olarak Yunan halkının da bağımsızlık mücadelesini ilerleteceğimize inanıyoruz.

"Yeni Rus Çarlarıyla 'dostluk ve işbirliği anlaşmasına' hayır!'

Fransa'da iki süper devleti protesto toplantısı

Türkiyeli devrimci öğrencilerin düzenlediği iki süper devleti protesto toplantısı 27 Nisan günü Aix en Provence'ta yapıldı. Toplantıya Türkiyeli ve yabancı öğrenciler katıldı. Toplantı Devrimci Komünist Partisi (Marksist-Leninist) ve Humanite Ruj dergisi, Gabon, Madagaskar, Komor, Tunus öğrenci örgütleri, Yeni Kaledonyalı öğrenciler tarafından desteklendi.

Toplantı salonu "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" yazılı afişler ve çeşitli fotoğraflarla süslenmişti.

Toplantı Şefik Hüsnü ve devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başladı. Daha sonra konuşmalar yapıldı.

Ödemiş-İzmir Yürüyüşü'nün ve Mao Zedung'u anma toplantısının filmleri ve Stutgart'ta yapılan "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır!" toplantısının resimleri gösterildi.

Toplantı sırasında Fransızca ve diğer dillerden yayınlanan Aydınlık dergisi satıldı "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyası için imza toplandı.

Halkın Sesi'nin Atina'da basın toplantısı

Öte yandan Halkın Sesi temsilcisi Atina'da bir basın toplantısı yaparak gazetecilerin Türkiye devrimci hareketiyle ilgili çeşitli sorularını cevaplamıştır. Basın toplantısına Katimerini, EKKE'nin merkez yayın organı Laiki Agones, Yunanistan Marksist-Leninist Komünist Partisi'nin merkez yayın organı Laikos Dromos, Elefterotipia, O Kosmoston udeteron ve PASOK'un merkez yayın organı Eksormisi katıldı. Halkın Sesi temsilcisi özellikle sosyal-emperyalizmin Türkiye ve Yunanistan arasında savaş kışkırttığını belirtmiş ve iki ülke halklarının dostluğu üzerinde durmuştur. Basın toplantısının sonunda Kemal Doğan, Leyla Cümbüş ve Türkiye'deki diğer siyasi tutukluların serbest bırakılması için imza kampanyası açıldı. Daha sonraki günlerde basında Kemal Doğan, Leyla Cümbüş'ün tutuklanmalarıyla ilgili yazılar yayınlandı.

Ayrıca EKKE'nin merkez yayın organı Laiki Agones Halkın Sesi temsilcisiyle yaptığı bir görüşmeye geniş yer verdi.

Tayland Komünist Partisi Zaire'ye Sovyet müdahalesini mahkum ediyor

Tayland Halkının Sesi radyosu, 25 Nisan'daki yayınında, "Zaire'nin Şaba bölgesine karşı yapılan silahlı saldırının sadece ve sadece Sovyet sosyal-emperyalizminin marifeti olduğunu" söylemiştir. Yorumda, istilacı paralı askerlerin Sovyet sosyal-emperyalizmi tarafından eğitildiği ve donatıldığı, harekatın ise Kübalı subayların komutası altında gerçekleştirildiği belirtildikten sonra, şöyle denmektedir:

"Sovyetler Birliği'nin, paralı askerler aracılığıyla Zaire'yi istila etmekteki amacı, Mobutu hükümetini devirerek maden bakımından çok zengin olan bu ülkeye hakim olmaktır." Bu, " Sovyetler Birliği'nin ABD ile olan hakimiyet mücadelesinde Orta ve Güney Afrika'daki etkinliğini yaymak için attığı çok ciddi bir adımdır."

Tayland Komünist Partisinin yönetimindeki radyo, Sovyetler Birliği'nin suçu üzerinden atmak için ileri sürdüğü safsataları birer birer çürüttükten sonra, şöyle devam etmektedir: "Bu, Sovyetler Birliği'nin paralı askerleri örgütleyerek ve teşvik ederek bir Afrika ülkesine karşı giriştiği ilk istila değildir. Zaire'nin istilası, Angola'daki saldırganlığı izleyen bir eylemdir. Angola'dan çıkan acı ders, Angola olayının Zaire'de veya Afrika'nın başka bir bölgesinde tekrarlanmasının korkunç bir felakete yol açacağının Afrika halkları tarafından görülmesine yol açmıştır." Zaire hükümeti ve halkının istilacılara karşı direnişinin birçok Afrika ülkesi tarafından desteklenmesinin nedeni de budur.

Tayland'da Amerikan emperyalistlerini protesto gösterisi.

Tayland halkının yeni zaferleri

Faşist diktatörlüğün silahlı kuvvetleriyle 246 çarpışmada 532 düşman askeri öldürülmüş, 653 düşman askeri yaralanmış, 96'sı da esir edilmiştir. Bu rakamlar, geçen yılın aynı dönemine göre muharebe sayısındaki artışın 104, öldürülen düşman askeri sayısındaki artışın da 401 olduğunu ortaya koymaktadır. Ele geçirilen askeri malzeme arasında, çeşitli tipte 271 silah, 18.000 atımlık mermi ve bol miktarda araç-gereç vardır. Kaldı ki bu veriler, henüz tamamlanmamış olan istatistikleri yansıtmaktadır. ...

Tayland Halkının Sesi radyosunun 10 Nisan tarihinde yayınladığı bir makale, Tayland Halk Silahlı Kuvvetleri' nin 1976 Ekim başı ile 1977 Şubat sonu arasındaki altı ay içinde kazandığı parlak zaferleri bu şekilde özetliyor. Halkın silahlı mücadelesinin gelişmesine büyük bir hız kazandırmış olan bu başarılar, savaşmaya ve zafer kazanmaya cesaret etme ruhunun seferber edilmesi, halk savaşının strateji ve taktiklerinin uygulanması ve düşmana karşı sürekli saldırılar düzenlenerek insiyatifin ele geçirilmesi sonucu sağlanmıştır. Halk Silahlı Kuvvetleri, "Tayland Komünist Partisi'nin doğru çizgisini sıkı sıkıya izlemekte ve onun doğru siyasetini hayata geçirmekte, ısrarla kitlelere dayanmakta, onları tam olarak harekete geçirmekte ve örgütlemektedirler." Halk Silahlı Kuvvetleri'nin zaferleri "halka muazzam bir coşkunluk ve güven kazandırmıştır. Köylerin ve şehirlerin halkı Halk Silahlı Kuvvetlerinden hiç bir maddi ve manevi desteği esirgememektedir. Halk Silahlı Kuvvetleri her gittikleri yerde hararetle karşılanmakta ve itibarları sürekli olarak yükselmektedir." Bütün bu gelişmeler sayesinde, "devrimci üsler daha da pekiştirilmekte ve gerilla alanları genişlemektedir."

Tayland Halkının Sesi radyosunun makalesi, öğrenci hareketinin vahşice bastırıldığı kanlı 6 Ekim olaylarından sonra, "düşmanın gerici hakimiyeti altındaki bölgelerde yaşayan halkın beyaz teröre maruz kaldığını" belirtiyor. "Geniş halk kitleleri acı bir tecrübe edinmişler ve ülkenin sorunlarının ancak silahlı mücadele yolunu tutup şehirleri köylük bölgelerden kuşatmakla çözülebileceğini daha iyi kavramışlardır. Son altı ay içinde, toplumun her kesiminden geniş kitleler, gerici yönetim altındaki bölgelerden geniş köylük bölgelere ve devrimci üslere akın ederek silahlı mücadeleye katılmışlardır. Birçok siyasi parti kamu örgütü, yurtsever demokrat, öğrenci, işçi, köylü profesör, öğretmen, yazar, şair ve gazeteci, bütün ülkenin halkıyla birlikte saf tutma ve silahlı mücadeleyi sürdürme azminde olduklarını açıklayan militan demeçler vermişlerdir. Birçok öğrenci ve genç, Halk Silahlı Kuvvetlerine katılmıştır. Bütün bunlar, Halk Silahlı Kuvvetlerini ve devrimci birleşik cepheyi her zamankinden güçlü kılmaktadır."

"Kahraman Halk Silahlı Kuvvetleri, ülkenin yurtsever ve demokrasiye aşık halkıyla birlikte düşmana karşı daha da şiddetli bir şekilde savaşmaya ve onun çöküşünü hızlandırmaya kararlıdır."

Tayland Komünişt Partisi:

Hindistan seçimlerinin sonucu Sovyet hegemonyacılığı için ağır bir darbedir

Tayland Halkının Sesi radyosunun 21 Nisan tarihinde yayınladığı bir yorumda, Hindistan'daki genel seçimlerin sonucunun, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Güney Asya ve Hint Okyanusundaki yayılmacı faaliyetlerine ağır bir darbe indirdiği ifade edilmektedir. Radyo, İndira Gandi hükümetinin seçimlerde uğradığı yenilginin, Hindistan halkının nefretini toplayan iç ve dış siyasetlerinden ileri geldiğine işaret etmektedir.

Tayland Komünist Partisi'nin yorumunda belirtildiğine göre, dış ilişkilerde İndira Gandi hükümeti, Sovyet sosyal-emperyalizmine sırtını dayamış ve onun desteğiyle, komşu ülkelere karşı yayılmacı ve zorba bir siyaset izlemiştir. Bu, bu hükümetin itibarını yitirmesine ve yapayalnız kalmasına yol açmıştır. Öte yandan, Sovyetler Birliği'ne bel bağlama siyaseti, Hindistan'ı siyasi, askeri ve iktisadi bakımdan Sovyet denetimi altına sokmuş, ülkenin sosyal-emperyalistler tarafından yağmalanması sonucunu vermiştir. Hindistan'ın iktisadi güçlüklerini ve halkın çektiği sıkıntıları arttıran bu durum, bütün halk kesimlerinin tepkisini doğurduğu gibi, hakim sınıfların parçalanmasını da beraberinde getirmiştir. "Bu gerçek, Sovyetler'in başka ülkeleri denetim altına alma ve onları ABD'ye karşı olan rekabetine alet etme çabasının, bu ülkelerin halklarının direnmesiyle karşılaşmasının ve başarısızlığa uğramasının kaçınılmaz olduğunu göstermektedir."

Filipinler Komünist Partisi:

«Üçüncü Dünya uluslararası birleşik cephenin temel gücüdür»

Filipinler Komünist Partisi Merkez Komitesi, Parti'nin yeniden kuruluşunun sekizinci yıldönümü münasebetiyle 26 Aralık 1976'da bir bildiri yayınlamıştır. Filipinler'deki mücadelenin ağır şartları nedeniyle dünya basınına yeni ulaşan bildiride, Parti'nin bu dönüm noktasında "tecrübesini özetlediği ve dersler çıkardığı, saflarını pekiştirdiği ve acil devrimci görevlerini yerine getirme azmini arttırdığı" belirtilmektedir.

FKP Merkez Komitesi'nin bildirisi, son sekiz yılın mücadele ve başarılarını gözden geçirerek, şöyle demektedir: "Parti üyesi kitleler, Partinin ideolojik inşasının özünü, Marksizm-Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin evrensel teorisinin Filipinler devriminin somut pratiğine uygulanmasının oluşturduğu konusunda derin bir kavrayışa sahiptirler. Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un eserlerinde mevcut bulunan devrimin temel bilimsel ilkelerinin incelenmesi, ülkemizin somut özellikleri, somut tecrübelerimiz ve günlük çalışmamızla yaratıcı bir şekilde birleştirilmektedir."

FKP'nin "mücadelenin esas biçimi olarak silahlı mücadeleye bağlı kaldığı ve silahlı mücadeleyi yükseltmek için birleşik cepheyi geliştirdiği" ifade edilen bildiride, dünya durumu şöyle tahlil edilmektedir:

"Kapitalizmin genel buhranı ağırlaşıyor. İki süper devlet ABD emperyalizmi ile Sovyet sosyal-emperyalizmi dünya halklarının devrimci mücadeleleri tarafından gitgide daha fazla tecrit edilmektedir.

"Üçüncü Dünya halkları ve ülkeleri, emperyalizme, özellikle de Hitler Almanyası'nın rolünü oynamak isteyen süper devlete karşı uluslararası birleşik cephenin temel gücü olarak sürekli bir gelişme göstermektedirler. ABD emperyalizmi gerilerken, Sovyet sosyal-emperyalizmi, hegemonyacı ihtiraslarını ve savaşçı tertiplerini çılgınca arttırmaktadır." Güneydoğu Asya halklarının devrimci mücadeleleri ise ilerliyor. Sovyet sosyal-emperyalizmi bu bölgeye hakim olmak için elinden geleni ardına koymamaktadır. Ancak halkın devrimci mücadelesi, ABD emperyalizmini bölgeden söküp attığı gibi, onun yerini Sovyet sosyal-emperyalizminin almasını da önleyebilir.

Bildiride daha sonra şöyle denmektedir: "Dünya çapında ve stratejik düzeyde, Sovyet sosyal-emperyalizmini dünya halklarının yükselen esas düşmanı ve savaş tehlikesinin esas kaynağı olarak görüyoruz. Dolayısıyla, onun her tertibine karşı uyanık olmalıyız."